

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция: Администрация
Svoboda 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефон: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
Факс: (201) 451-2200
(212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 35. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 13-го ЛЮТОГО 1980. ЦЕНТІВ 25 CENTS. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 13, 1980. No. 35. VOL. LXXXVII.

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ ВІДБУЛА ЗАСІДАННЯ, ЗАЙНЯЛА СТАНОВИЩЕ ДО АКТУАЛЬНИХ СПРАВ

Торонто — (ІС-СКВУ). За вихід України зі складу ССРСР і відновлення незалежної демократичної української держави — це гасло, що було схвалено Президією Секретаріату СКВУ на засіданні 2-го лютого 1980 року, як основна напрямна праця СКВУ в цьому році.

Згадане засідання відбулося в Нью Йорку в конференційній залі УККА під проводом Миколи Плав'юка, президента СКВУ.

В засіданні взяли участь: Митрополит Мстислав, о. митр. М. Харина, дир. І. Базарко, п.-і. С. Савчук, інж. В. Безліхін, І. Білінський, проф. Б. Гнатюк, д-р Ю. Данилів, адв. Б. Долішній, д-р Р. Драньовський, адв. І. Фліс, І. Олексин, д-р Р. Трач, В. Мазур.

На засіданні стояло ряд проблем, які Президія проаналізувала та схвалила цілу низку постанов, пов'язаних із працею СКВУ в найближчих місяцях.

Між постановами були м. і. такі:

У зовнішніх справах

1. Згідно з вимогою Українського Національного Руху в Україні посилили дію СКВУ на міжнародному форумі, спрямовану на деколонізацію ССРСР і відновлення Української Держави. В цій справі Президія Секретаріату

яту передала „Клопотання“ вісімнадцяти українських політичних в'язнів Генеральному Секретареві ОН, президентові Генеральної Асамблеї та голові Комісії „24“ ОН.

2. Схвалено заходи Комісії Прав Людини СКВУ, яка видає низку документів напередодні Мадридської Конференції в справі дотримання Гельсінкських Договорів та порушення союльських режимом в Україні Гельсінкських постанов. Комісія планує зорганізувати поїздки весною ц. р. до різних європейських країн напередодні осінніх нарад в Мадрид.

3. Заініціювати зустріч між Президією Секретаріату СКВУ і українськими дисидентами, які перебувають в Західному світі, щоб у згоді зі спільною постановою, заманіфестованою на Третньому Конгресі СКВУ, продовжувати тісну співпрацю і займатися узгоджену з усіма дисидентами позицію до важливих проблем українського народу в Україні та дій нашої спільноти у вільному світі.

4. Схвалено рекомендації Світової Ради Суспільної Служби СКВУ, щоб були переведені збірники на допомогу українським дисидентам у всіх країнах українського поселення. Для кращої координації переведення таких збірок (Закінчення на стор. 6)

РАІСА МОРОЗ І Д-Р ВОЛОДИМИР ДУШНИК ВИСТУПИЛИ НА СВЯТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ

Пані Раїса Мороз (сидить у першому ряді) та д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника“ (другий справа) серед членів дирекції Українського Культурного Осередку в Лос Анджелесі. Стоїть, четвертий (справа) п. Володимир Лесюк, голова УКО.

Лос Анджелес, Каліф. (П.Б.). — Шістдесят другі роковини проголошення 22 січня 1918 року Четвертого Універсалу — незалежності Української Народної Республіки та шістдесят першу річницю Соборності українських земель відзначувала українська громада в Лос Анджелесі в багатому ширшому форматі, ніж це було в попередні роки.

Дві речі склалися на те: перше — це нав'язування на протязі останніх років глибоких зв'язків поміж членами управи Українського Культурного Осередку з місцевими інституціями публічної інформації; друге — це приїзд Раїси Мороз і д-ра Володимира Душника, редактора журналу „Український Квартальник“ на запрошення Управи УКО: для нав'язання тісніших стосунків з цією горстою найновіших виселених-емігрантів з рідних земель, відомих на Заході під назвою „дисидентів“; для звернення уваги Українського Конгресового Комітету Америки на справу популяризації української проблематики на заході Америки і для звеличення світлич роковин події нещодавньої української історії.

Урочисті відзначення почалися вже 22-го січня короткою програмою, коли вивішено перед ратушем Лос Анджелесу український прапор. Програму зорганізував та був її майстром церемонії Микола Мельничук.

В суботу 26-го січня відбулася зустріч Раїси Мороз і д-ра Володимира Душника з ширшим громадянством (Закінчення на стор. 5)

дві, голова місцевого Відділу УККА, який вголосив промову англійською мовою про значення 22-го січня. Міська радня Пері Стівенсон відчитала Прокляття посадника Томаса Бредлі, проголошуючи 22-го січня Днем Української Незалежності.

В п'ятницю 25-го січня відбулася цінна зустріч місцевої преси й представників радіових станцій з Раїсою Мороз. Редактор Душник служив за перекладача.

Заходами члена управи Богдана Маланка наші Гості мали нагоду зустрітись і познайомитись з трьома представниками радіопрограми „Голос Америки“ („Voice of America“) панамі Ресем Флайшманом, Гербертом Блекшом та п. Ельзою Мюллер. Програми „Голосу Америки“ передаються на хвилях 84 по цілій Америці.

За спільною трапезою в ресторані згадані представники запросили Раїсу Мороз і ред. Душника на інтерв'ю для передачі по радіо (KFWB). Інтерв'ю перевів відомий диктор радіо-вісн Бил Велш. Він записав дві окремі 15-хвилинні передачі з пані Мороз та одну 15-хвилинну передачу з редактором Душником.

В суботу 26-го січня відбулася зустріч Раїси Мороз і ред. Володимира Душника з ширшим громадянством (Закінчення на стор. 5)

Січневі святкування Української Державності в Нью Бритен, Конн.

— з таким підписом появилася 21-го січня ц. р. на сторінках газети в Нью Бритен, Конн., „Ди Геральд“ да світлина, на якій сидять у першому ряді (зліва): Всесвітній о. Михайло Горішко — парох української православної церкви св. Марії, посадник Вільям І. МакНамара і о. Чарльз Мезомо — парох української католицької церкви св. Йосафата. Стоять (зліва): Іванна Буцко; Володимир Голова — голова місцевого Відділу УККА; д-р Анна Самофал і Джени Дубик.

Нью Бритен, Конн. — Як минулими роками, так і цього року посадник міста Нью Бритен, Конн., проголосив 22 січня Українським Днем.

Напередодні 62-ї річниці проголошення Незалежності України місцева англомовна преса помістила повідомлення про наші святкування, а синьо-жовтий прапор повісив високо в Центральному Парку нашого міста в день 22 січня. Заходами Відділу УККА

та цілої української громади Дорогу Річницю відсвятковано в неділю 20-го січня величавою академією в Американсько-Українському Горожанському Клубі. Прикрасою Святкової академії була прокламация проголошення Українського Дня Незалежності, яку особисто відчитав посадник нашого міста Вільям МакНамара, закінчивши читання українською мовою „Слава Україні“ і „Хай воскресне Україна“.

АЗІЙСЬКІ КРАЇНИ ВЕДУТЬ РІЗНІ АКЦІЇ ПРОТИ ССРСР

Гонг Конг. — Уряди кількох азійських країн розпочали ряд акцій проти Советського Союзу, економічних і дипломатичних, для покарання ССРСР за напад на Афганістан.

Японія заявила в останньому тижні, що вона приєднується до бойкоту Олімпійських Ігор в Москві та стримує торговельні кредити для Москви. Ці санкції являють з себе замороження приблизно \$1,4 бильона державних кредитів, які мали бути зужиті для обопільних торговельних зносин та на будову нових советських індустриальних інсталяцій в Сибірі.

Рішення Японії стримує також продаж Москві сталеварної фабрики вартості \$350 мільйонів, яку мала продати Ніппонська Сталева Корпорація та її американський спільник, „Амко Інтернейшенел Корп.“ Міністер закордонних справ Японії, Сабуро Окіта поінформував американського посла в Токіо Майка Мансфелда про ці економічні кроки. Американський посол в Токіо, Роберт Едвардс, мабуть для заспокоєння Японії віднос-

но збільшення советської мілітарної сили в Північній Азії, запевнив японський уряд, що Вашингтон стоятиме при своїх запевненнях обороняти Японію на випадок потреби.

В Новій Зеландії, прем'єр-міністр Роберт Молдун перестеріг Москву, що персонал її амбасад буде радикально зредукований, якщо советський уряд не перестане фінансувати просовєтську групу в Новій Зеландії. Минулого місяця уряд Нової Зеландії оскаржив советського посла в Окленді Всеволода Софінського у фінансуванні Соціалістичної Партії Єдності (комуністична партія) та видав його з Нової Зеландії.

Мусулманська Малайзія, яка також прилучилася до бойкоту московської Олімпіади, заявила, що вона зіврала всі дипломатичні зв'язки з просовєтським урядом в Афганістані.

Всі ці кроки є в згоді з резолюцією Об'єднаних Націй та конференцією мусулманських міністрів закордонних справ, які закликали всі ісламські країни бойкотувати режим у Кабулі, магістратку Москви.

Ливанові грозить нова громадянська війна

Бейрут, Ливан. — Погроза Сирії відтягнути свої військові частини з Ливану, де вони утримують поряток, відкриває мариво нової громадянської війни, нагадує ливанцям, що вони і самі знають, що нічого фактично не змінилося від часу кривавого конфлікту в роках 1975-1976.

Сирія та „приватні армії“ сирійських феодалів вельмож далі держать ключі від „скриньки Пандори“ та від того, чи буде спокій в країні, чи нова кривава боротьба. Сирія — ключ до того переміря, яке триває тепер, але воно тоне дуже тонко. Християнсько-мусулманський та правий-лівий поділ населення є куди глибошим, як перед тим, і Бейрут, що колись був перлиною та торговельним центром Близького Сходу поділений і нині економічно, політично і культурно.

Якщо Сирія відтягне свої військові частини з Ливану, Ливан буде наразений на ливан „неподіланок“, як, наприклад, конфлікт з Ізраїлем на півдні, дальша боротьба між збіднілою та відчуженою ісламською більшістю та мароніською християнською меншістю, яка старається відновити свою перевагу в країні. Далі, присутність палестинських повстанців є завжди потенційно небезпечною, тому що ливанський уряд слабкий і не може ліквідувати конфлікт.

Хоч всі є згідні в тому, що нестійкий мир тут існує тільки завдяки присутності сирійських частин, але теж відомо, що сирійці не можуть погодити обидві воюючі сторони в Ливані. Спочатку проти них виступили палестинці, а відтак християнські мароніти, яких сирійці не розбили через допомогу християнам Ізраїля.

Сирійці прибули до Ливану для розв'язання „ливанських проблем“, а виходить тепер, що Ливан став їх проблемою, і тому вони хочуть покинути країну, бо безрадіні привести до замирення. Після відходу сирійських військ з Ливану нова братовбивча війна може вибухнути кожної хвилини.

Сирійці прибули до Ливану для розв'язання „ливанських проблем“, а виходить тепер, що Ливан став їх проблемою, і тому вони хочуть покинути країну, бо безрадіні привести до замирення. Після відходу сирійських військ з Ливану нова братовбивча війна може вибухнути кожної хвилини.

Сирійці прибули до Ливану для розв'язання „ливанських проблем“, а виходить тепер, що Ливан став їх проблемою, і тому вони хочуть покинути країну, бо безрадіні привести до замирення. Після відходу сирійських військ з Ливану нова братовбивча війна може вибухнути кожної хвилини.

Сирійці прибули до Ливану для розв'язання „ливанських проблем“, а виходить тепер, що Ливан став їх проблемою, і тому вони хочуть покинути країну, бо безрадіні привести до замирення. Після відходу сирійських військ з Ливану нова братовбивча війна може вибухнути кожної хвилини.

Сирійці прибули до Ливану для розв'язання „ливанських проблем“, а виходить тепер, що Ливан став їх проблемою, і тому вони хочуть покинути країну, бо безрадіні привести до замирення. Після відходу сирійських військ з Ливану нова братовбивча війна може вибухнути кожної хвилини.

Сирійці прибули до Ливану для розв'язання „ливанських проблем“, а виходить тепер, що Ливан став їх проблемою, і тому вони хочуть покинути країну, бо безрадіні привести до замирення. Після відходу сирійських військ з Ливану нова братовбивча війна може вибухнути кожної хвилини.

Сирійці прибули до Ливану для розв'язання „ливанських проблем“, а виходить тепер, що Ливан став їх проблемою, і тому вони хочуть покинути країну, бо безрадіні привести до замирення. Після відходу сирійських військ з Ливану нова братовбивча війна може вибухнути кожної хвилини.

„МИ ЗА РОСІЮ БЕЗ КОЛОНІЙ“

Під час розмови з лідерами політичної російської організації „За Російську Національну Демократичну Державу — Росія без Колоній“ панамі Гідоні і Болдирьов. (Зліва направо сидять): ред. Людмила Волянська і панове Пётр Болдирьов, Александр Гідоні та Олександр Калінік.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Л.В.) — На переломі лютого і січня, 30-го, до редакції завітали, в товаристві Олександра Калініка з СВУ, два росіяни, які репрезентують новий напрям в політичній думці й діяльності найновішої еміграції з ССРСР — росіян за розподіл російської імперії, тобто ССРСР.

Вони розповіли про свою незвичайну діяльність тепер і ті труднощі, які стоять на їхньому неортодоксальному для росіян досі шляху, а навіть небезпеки, які, проте, вони намірені переборювати за всяку ціну, свято вірячи, що Росія без колоній, розподіл ССРСР на національно-демократичні держави — це така висока мета, що для неї, якщо треба, можна понести будь-які жертви. Панове Александр Гідоні і Пётр Болдирьов розповіли про себе і свою працю.

Александр Гідоні, журналіст, поет і публіцист, очолює політичну організацію „За Російську Національну Демократичну Державу — Росія без колоній“ (РНДД—РБК) і є головним редактором журналу „Современник“, квартальника, що появляється в Торонто.

Пётр Болдирьов, журналіст, публіцист і релігійний філософ, очолює Організаційний Комітет РНДД—РБК і є членом Редакції журналу „Современник“. На протязі довгої розмови з цими двома російськими лідерами можна було перекоонатися, що програма РНДД—РБК є найбільш далекоглядною в національному питанні і найбільш для нас, українців, сприятливою: розподіл ССРСР на національні держави без жадних застережень.

Про це ця організація заявляє словами п. Петра Болдирьова: „Ми виступаємо за беззастережний без будь-яких попередніх умов, практичний розподіл советської імперії, відкидаємо будь-які форми плебісцитів і референдумів, як

такі, що зневажають національну гідність народів, що вже мали свою державність і національне обличчя, які не з їхньої вини потрапили в залежність“ /росіян/.

Іхня група мусіла повстати, бо російський воюючий шовінізм відроджується все більше і набирає поширення. Отже, треба було протидіяти: це закономірний процес, що його, на їхню думку, не спинити.

Той самий мотив звучить і в Александрі Гідоні, коли він каже, що „в першу чергу, природно, ми підтримуємо вільні аспірації українців, білорусів, прибалтів, кавказьких і середньоазійських народів, насильно включених у сферу советської імперії, а також народів східноєвропейських країн“. Обидва вони, на щастя, не тримаються тієї настанови, яка покутує серед навіть „найдемократичніших росіян“, що уважали: спершу треба валити комунізм, а потім міркувати про справи майбутнього устрою тих народів, які перебувають в сумнівній „тормі народів“ — в ССРСР, включно з російськими.

І Гідоні і Болдирьов кажуть вже тепер про незалежні апоріи національних держави всіх тих „п'ятнадцяти „радянських“ республік, їх теж не лякає зменшення земель Росії, коли вона, згідно їх планів, буде лише в своїх етнографічних кордонах. Вони за розподіл ССРСР, російсько-советської імперії, а не Росії в її власних кордонах, визначених з розумом і справедливостю.

Тут вони ідуть за думкою відомого російського історика і мислителя Георгія Федотова, якого вони вважають за свого своєрідного „предтечу“, як і Герцена, (Александр Герцен визнавав вже в першій половині минулого століття право на державну незалежність для українського, білоруського (Закінчення на стор. 8)

В Сирії зростають терор і протисовєтські атентати

Дамаск, Сирія. — Незнані терористи на днях вбили визначного релігійного провідника з Сунні — Ісламської релігійної групи, яка, як виглядає, підтримує уряд президента Гафез-аль-Ассаса та його просовєтську політику. Шейх Мохаммед Хамі був зародований у мечеті Аль-Султаніяг в історичному місті Алеппо під час релігійної відправи. Згідно з Кораном, напади чи вбивства в мечетях сувороборонені. Урядові чиновники приписують цей атентат „Ісламському Братству“, таємній націоналістичній ісламській організації, що постанала в Єгипті і яка заборонена в більшості арабських країн.

Терористи виконали ряд замахів на членів уряду й урядових організацій, та інших членів релігійної меншости, т. зв. Алявіте Мусулманів, які тепер є при владі в Сирії.

Президент Ассад почав далекойдучі реформи уряду, назначаючи новий кабінет з 37-ми членів, переважно молодих людей і техні-

ків, але опозиція далі обвинувачує президента Ассаса в тому, що він править країною з допомогою своїх ставленників та за хабарі і шахрайства в уряді.

Мабуть однією з найголовніших причин терору супроти урядових осіб є добросердечні відносини президента Ассаса з Советським Союзом, бо терористичні акти також звернені проти 2,000 советських „військових дорадників“ та 500 цивільних „техніків“. Тиждень тому невідомі терористи вбили двох советських старшин у місті Гама, лішаючи записку, в якій було сказано, що атентати на советських військовиків та цивільних будуть продовжуватися так довго, як довго советські війська перебуватимуть в Афганістані. Західні дипломати також доносять, що один або два советські „дорадники“ були вбиті під час нападу на автобуси.

Вбитий імам Шейх Хамі був одним з найбільш поважаних сирійців.

Відбувся 12-ий Крайовий З'їзд ТУСМ-у

Нью Йорк. — У суботу 26-го січня в домі Українського Визвольного Фронту відбувся 12-ий Крайовий З'їзд Товариства Української Студіючої Молоді ім. Миколи Міхновського (ТУСМ).

Після реєстрації делегатів та гостей, З'їзд був офіційно відкритий і започаткований молитвою. Голова осередку ТУСМ-у в Нью Йорку Віра Чума привітала всіх присутніх. Вибрано президію, яку очолив Ігор Зварич, головним секретарем була Оксана Дашків, а її заступницею — Оксана Ярема. Голова президії Ігор Зварич відчитав програму нарад, яку було прийнято без заваг.

З нагоди цього 12-го З'їзду ТУСМ одержав 27 привітів — 14 писемних та 13 усних. Були відчитані писемні привіти: від Блаженнішого Патріярха Йосифа І в

імені Української Католицької Церкви; від протоієрея о. Володимира Базилевського в імені української православної церкви св. Володимира; від Ярослава Стецька — голови Організації Українських Націоналістів (ОУН); від Світового Українського Визвольного Фронту, від Об'єднаного Жіночого Оборонного Чотирьох Свобід України, від Української Народної Помочі, від Крайової Платової Старшини, від Платової Станційної Старшини в Нью Йорку, від Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів, від Української Вільної Академії Наук, від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, від Товариства Українських Інженерів, від Української Гетьманської Асоціації.

(Закінчення на стор. 6)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1993

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в разі потреби виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразив застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65% мис. За кожну зміну адреси — \$0.50. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ісламський світ проти Москви

Це мабуть перший раз в історії СРСР, переємника імперіалізму царської Росії, що майже цілий ісламський світ, а саме, 35 мусульманських держав і неурядових делегацій, виступили з рішучим засудом комуністичної Москви за її ганебну та брутальну інвазію в Афганістані. Це перша добра вістка з Азії за останніх кілька тижнів, а за нею наспіла друга радісна новина, що шістьом американським дипломатам по майже трьох місяцях перебування в канадській амбасаді в Теграні пошало вилетіти з Ірану. Але це окремий епізод, що не входить в обсяг цієї редакційної статті.

Найважливішою подією в комплексі російської конфронтації з ісламським світом є рішення того світу гостро нападати на московсько-комуністичну нахабну інвазію в Афганістані.

Триденна конференція, скликана ісламськими державами Азії й Африки в місті Ісламабаді в Пакистані, винесла ряд важливих рішень для ізоляції та есентуального усунення підтримуваного Москвою афганського квіслінга Бабрака Кармала.

Конференція не тільки засудила московський напад на Афганістан, але також домоглася, негайного, беззастережного і цілковитого відтягнення" російських військ з Афганістану. Представники мусульманських держав завісили Афганістан в членстві Ісламської Конференції. Конференція закликала своїх членів не визнавати нелегального режиму Кабулу, аж поки останній російський вояк не залишить територію Афганістану.

Далі учасники конференції закликали всіх членів припинити будь-яку допомогу маріонетці Москви в Кабулі, та давати яку тільки можливо допомогу афганському народові та збігцям, що тікають від московсько-більшовицького терору в Афганістані.

Серед інших постанов Конференції є висловлення солідарності з афганським народом у його боротьбі за привернення безпеки та самостійності, і заклик до бойкотування Олімпійських ігор в Москві.

Під час конференції також багато делегатів критикувало Іран за цей хаос та безправ'я з приводу ув'язнення американських закладників, чим створено не тільки небезпеку для Ірану, але також зроблено великий вплив проти ісламської релігії й Корану, які забороняють захоплювати закладників. Згідно з донесеннями західної преси, представники Ірану, Сенегалу, Габону, Камеруну, Тунісії та Нігеру прямо закликали Іран звільнити американських закладників. Після довгих перетрактат конференція згадувала текст іранської резолюції, яка осуджувала Америку за відмову депортувати шаха Паглеві, коли він був на лікуванні в ЗСА. В підсумку Ісламська Конференція висловила, "шире бажання, щоб ісламська республіка Ірану та ЗСА знайшли розв'язку існуючих проблем між ними мирними шляхами".

Навіть при відсутності шістьох ісламських держав, які не брали участі в конференції, голос величезної більшості мусульманських держав є голосом ісламського світу проти Москви. Більшість делегатів безперечно вказували на небезпеку, яка грозить мусульманському світові, і вони вказували на Москву, як джерело загрози.

Своєю неспровокованою інвазією Афганістану Москва зуміла об'єднати досі розрознені ісламський світ проти себе. Навіть новизна президент Ірану, Абдолгасан Бані-Садр публічно заявив, що російське захоплення Афганістану становить нову загрозу для Ірану.

Московські лідери в Кремлі замісли тісто, але не відомо, чи з того тіста пектимуть хліб. Крім Китаю, що став несприятливим ворогом Москви, Політбюро тепер ще добило великий ісламський світ в ряди ворогів Советського Союзу. Маючи численні мільйони мусульманів в Середній Азії та на Кавказі (Азербайджан), Москва не є така наївна, щоб не розуміла того, що підбиті ісламські народи не забудуть її захоплення Афганістану, і рано чи пізно будуть на це реагувати. На який шлях має в разі ступити Москва: на шлях царських погромів чи сталінського геноциду?

Святослав Караванський

ПРАВО УКРАЇНИ НА САМОСТІЙНІСТЬ

(Промова виголошена 27-го січня ц. р. в Джерзі Сіті на святі Державності)

Наша зустріч сьогодні збігається із відзначенням дня 22-го січня — дня проголошення самостійності України.

Гасло самостійності для поневоленої нації — це найреволюційніше гасло, яке ця нація може проголосити. Тільки будучи повністю вільним від будь-якої опіки та протекторату, можна висувати інші — ширші чи вужчі революційні гасла.

І тому для поневоленої нації найпершим людським правом є право на самостійність, незалежність та національне відродження.

У нашому сьогоденнішньому світі, коли брутальна народожерська машина — комуністична Москва — загрожують незалежності народів цілого світу, день 22-го січня набуває особливо символічної ваги.

Згадавши комуністичну московську імперію, я назвав її не державою, а машиною і це не випадково. В особі червоної комуністичної імперії я вбачаю не державу у загальному розумінні цього слова, а невідому, що саме світові народожерську машину, яка не може існувати без того, щоб не ковтати країну за країною, поставивши собі за мету запанувати над усім світом. Жадна із сучасних держав не ставить собі такої мети. Немає у світі іншого такого уряду, який би, спираючись на демагогічну утопічну теорію, прагнув би позбавити усі народи їхньої незалежності і диктувати їм свою волю, як ім влаштовувати своє життя.

Саме тому, що український народ перший знає на собі всі красоти народожерської політики комуністичної Москви, день 22-го січня для всіх народів світу повинен бути днем перестороги, днем, який будив би їх від небезпечного сну, в якому вони опинилися під спів комуністичної дезінформаційної колісанки.

Трагедія України — це трагедія цілого світу. Трагедія тому, що на очах цілого світу чиняться злочини проти людства, проти прав народів на незалежність, проти людських та громадянських прав твориться найжахливіший геноцид. А світ не реагує, перебуваючи під гіпнозою облудної пропаганди, яку червоні вбивці поширюють у світі, натягаючи на себе овечу шкуру. Ось як на практиці реагував світ на трагедію українців. Прочитую спогляди українського вітака у вільний світ: "Під час переходу через Польщу, Чехо-Словаччину, Румунію, Мадяричину, Югославію мешканці цих держав із здивуванням запитували українців: „Пощо ви тікаєте від руських?" Особливо на ці запити ми натрапляли у Чехо-Словаччині. Коли українці розповідали, що несе їм комунізм, то чехи й інші не хотіли вірити і навіть перешкоджали нам у дальшій мандрівці". У цій ситуації якраз і відбито трагедію світу. Йому приємніше сприймати солоденьку казку, яку йому накидає комуністична пропаганда. І не просто приємніше, а й зручніше. Бож повірши жерти, знущань треба обурюватися, треба допомагати жертві. То краще не повірши і заколисати себе думкою, що цього не може бути, що комуністи такі ж люди, як і всі інші. От у цьому небажанні реагувати, у цьому я б сказав, егоїзмові Західного світу і полягає його трагедія. Бож чехи і словаки дуже скоро переконалися, що несе їм „дружба" з червоною Москвою. Але переконалися тоді, коли вже годі було змінити своє становище поневоленої, а потім і окупованої нації.

Світ примирився з трагедією України, зайнявши позицію — моя хата з краю. Цією позицією Західний світ демонструє свою нездатність протистояти знахідним московським агресорам. Потім йому довелося примиритися з трагедією народів Кавказу та Середньої Азії. Далі й мусів змиритися з трагедією народів Прибалтики, Фінляндії та Молдавії.

Згодом прийшла трагедія Польщі, Угорщини, Чехо-Словаччини, Болгарії, Східної Німеччини і частково Японії. Трагедія за трагедією. Аде у арсеналі своєї діявольської політики червона Москва несе поневолені народом масовий геноцид — винищення провідного елементу нації. Останнім часом світ здригнувся від повідомлень про масовий геноцид у Камбоджі. А хіба це перший геноцид у світі? Хіба не точнісінько такий геноцид пережила Україна, Кавказ, Прибалтика, Середня Азія, Польща, Угорщина, Чехо-Словаччина? Хіба не такий геноцид чекає сьогодні народ Афганістану?

Саме у бездіяльності і небажаннях реагувати на факти — трагедія світу. Дехто, певно, міркує так: Візьми Україну? Ну та це далеко від нас. Може на тому сплячати. Окупували Прибалтику? Це ж їхня законна земля. Зате далі вже не підуть. Окупували Чехо-Словаччину? Так, це ж їхні внутрішні справи — комуністичні. Яке наше діло? Втручаються у Анголі та Етіопії? Так, це діки країни. — Нехай. Нас вони не зачеплять.

(Закінчення на стор. 5)

Михайло Ільків

ЕКОНОМІКА В МИНУЛОМУ І 1980 РОЦІ

Вони також переконані, що господарський розвиток країни сповільниться у 1980 році, і це спричиниться до збільшення безробіття, зменшення продажів товарів, також збільшить інфляцію і відсоткову ставку. Справа тільки в тому, що 1980-й рік — це виборчий рік і цей фактор інфляції і відсоткову ставку. Справа тільки в тому, що 1980 рік — це виборчий рік і цей фактор насуває більш оптимістичні погляди, мовляв, уряд стимулюватиме економіку країни, що в результаті спричиниться до загального прогресу. Якщо так станеться, тоді інфляція та інші небажані проблеми в народному господарстві будуть пригнущені.

Натомість інші дослідники економічних проблем твердять, що енергетична проблема не є причиною господарського сповільнення, але що економіка такий втра: іля свою поступову оптимальну точку внаслідок коливання, тобто нестабільний розвиток. Дивлячись з практичного боку можна набратися переконання, що інфляція спричинила колізню закупочні сили в результаті вищих цін на товари першої потреби і виробу з нафти. З другого боку відіграють тут роль обмеження кредитів для промисловців, наприклад, таких, як будівельна промисловість, яка потягнула за собою іншу споріднену індустрію. Причинилося до кризи і сповільнення продукції і продажів автової промисловості, і так можна наводити багато інших причин, але і тих вистачає, щоб переконалися, що коли інфляція не поліпшиться, то це спричинить до збільшення безробіття.

Мімо песимістичних факторів, можна надіятися, що економіка країни і далі збереться на тому самому рівні, хоч би в першому кварталі 1980 року. За тим говорять такі факти: велике число працюючих, збільшення експорту, не зменшується консумційний відсоток. Інвентарні запаси не є великі. Продукти мають заповнені резерви сировини для продукції, на коротко — реченню доставу. Реформи в монетарній політиці уряду розраховані також на поліпшення грошової ситуації. Це правда, що висока відсоткова ставка для короткочасних кредитів сповільнила позицію. Однак фінансисти переконані, що ця справа з огляду на свободне коливання відсоткової стопи устатковується, і достосуються до нових правил, при тому це повинно спричинити до сповільнення росту інфляції. Вдерження грошових резервів, згідно з констатують, що економіка повинна устаткуватися випуску грошей та відсоткову ставку, щоб зменшити інфляцію. З другого боку це заходи для збалансування бюджету і сповільнення росту інфляції. При тому слід згадати, що Президент в його промові про стан справ 23-го січня 1980 року, звертаючись до Конгресу і американського народу наголосив, що старатиметься зменшити державний дефіцит і збалансувати бюджет, та що уряд допомагатиме молоді в підготовці до кар'єри в промисловому суспільстві. З цих справ він порушує такі: старатиметься про звільнення дипломатів з'явив в Ірані, осудив колоніальну експансію Москви в Афганістані, відновлює рестрації молоді спосібної до військових обов'язків, та заявив, що ЗСА бойкотуватимуть Олімпійські ігрища в Москві, і боронитиме нафтові інтереси ЗСА в районі Перського залив. Всі ці справи в першій мірі вимагатимуть великого промислового потенціалу. Можливо, що це занадто оптимістичний висновок, але з практичного боку він є реальний, і більше сприятливий.

Стабілізація цін на промислові товари могла б мати вплив на ціни різного роду металів, таких, як: золото, срібло, платина, мідь, що почали дуже дорожати. Сповільнення до закупочну захлапність кількох багатів немає способу, бо ніка держава немає стільки золота, щоб протиставитися подальшій ринку. Отже, з такої ситуації є тільки один вихід, а саме, це констатують зменшення закупочної сили долара, яку можна досягнути дорогою зменшення інфляції піднесення його цінності як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках. Тільки таким способом можна привести до стабілізації цін на метали і промислові вироби. Експериментальне, довільне, устійнене взаємодіювання між грошми на закордонних ринках не дало сподіваного висновку, тому що вартість грошей є непередбачена і часто змінюється з-дня на день, через те на довгу мету має тенденцію інфляційності. Отже, єдина можливість піднести значення долара закордонно, це перекопати співучасників, що вартість долара не зменшиться докоре від вартості інших грошей. Це перекопає тих,

Леся Лисак-Тивонюк

РІК РОДИНИ

Ось починається Міжнародний Рік Родини. По всіх-усоках будуть ушановувати родину, як основну клітину спільноти. Було написано чимало статей на цю тему — висловив признання й похвал — або добрі поради як запобігти „кризі родини", будуть напевно теж і критичні зауваження.

А мені чомусь тепер пригадалась історія, що її вичитала у другій чи третій гнізній класі. Здобуши самотужки високу освіту й славу, видатний польський поет, Францішек Карпінський, відвадив свого батька — вбогого, неграмотного селянина. Батько мовчки слухав розповіді сина про його успіхи, а коли син закінчив говорити, батько несподівано вдарив його в обличчя. Син отерів. Та коли проминула в нього перша хвилина заспокоєння, син лагідно підняв руку, що його вдарив і сказав: „Тату, якщо у ці розповіді я вас несподівано чимось обидив, простіть мені!" Тоді старий селянин заплакав, і крізь сльози відповів: „Ти нічим мене не обидив, сину. Я тільки хотів у цей спосіб перекопати, чи ти, ставши паном, не погорджуєш своїм невчнем батьком. Тепер бачу, що ні, тож прости мені синку!"

Для нас, які живемо в дуже ліберальних часах, цей спосіб випробування синівської лояльності видається брутальним. Ніхто з теперішніх батьків чи матерів, які дуже важко працюють, щоб дати своїм дітям найкращу освіту, цього б не вчинили. Але й теперішній син чи донька, не прийняла б незаслуженого удару з такою покірною, як це вчинив поет. Та й авторка цих рядків не погоджується з нікими фізичними карами в родині. Коли один член родини в гніві підносить на другого руку — це варварство.

що мають долари задержати в себе, а країні ОПЕК — устаткувати ціну на нафту. Сильний долар знизить інфляцію, а внаслідок сповільнення або виселювання росту цін на імпортові і домашнього вжитку товари. Така ситуація стимулюватиме зменшення відсоткової стопи і збільшення фінансової активності. В результаті всі ці компоненти можуть перемагати рецесію та відновити закупочну певність в консумента. Тому сьогодні урядові і приватні чинники погоджуються, що інфляція — це ворог число один, з яким треба боротися.

Сьогоднішня економічна ситуація, однак, вказує на більше оптимістичний бік медалі цієї справи, це ж бо виборчий рік, і можна сподіватися, що всі старання ітимути у напрямі розв'язки економічних проблем і задоволення працюючих.

Після білки в родині вже не може існувати любов. Та є щось, що в своїй примітивній брутальності, хотів перевірити батько поета Карпінського. Це пошана до батьків, це батьківський авторитет. Ще раз підкреслюю, що авторитету, насильно не здобується.

Пішучи слово „авторитет", знаю прекрасно, що вже від довгого часу ведуться завізяті полеміки, чи потрібний авторитет батьків, чи він ще існує, чи може це, — як дехто каже, — „анахронізм".

Недавно прийшла до крамничної гарненька двадцятирічна дівчина, яка вбирала одяг, раз-у-раз питала жінку, яка їй товаришала: „Гелен, чи тобі це подобається?" Я замітила: „Ваша сестра напевно вам добре порадила". „Ах, це не моя сестра, це моя мати" — відповіла дівчина. А мати поспішила з виснаженням: „Усі мої діти, яких у мене п'ятеро, зуть мене Гелен, щоб у цей спосіб ми стали собі ближчими". Це не відокремлений випадок. Зі мною колись працювала жінка, донька якої звала її не мамо, але „Розі", а батька звала „Сем". Не знаю, чи при такому „запані братстві" може існувати справний батьківський авторитет.

Правда, суть справи не замикається виключно у словесному зверненні. Правда теж, що багато з нас із старшого покоління пам'ятає, що батькові й матері не „тикалося", але працюють, щоб дати своїм дітям найкращу освіту, цього б не вчинили. Але й теперішній син чи донька, не прийняла б незаслуженого удару з такою покірною, як це вчинив поет. Та й авторка цих рядків не погоджується з нікими фізичними карами в родині. Коли один член родини в гніві підносить на другого руку — це варварство.

Проблеми теперішніх батьків такі численні, що неможливо їх усіх перелічити. Не гадаємо проблеми наркоманства, ані алкоголізму, бо це вже друга тема. Може найбільше поширеним явищем, з яким численні батьки вже „погодились", є те, що багато дорослих дітей не прагнуть тепла родинного „вогніща". Знайома з удаваним спокоєм розказувала мені, тепер як же буденну історію, як її донька покинула батьківську хату й замешкала у модних сьогодні „апартаментах". Ніяких суперечок, ані прикроців, які б попереджували це явище, не було. Знайома виправдує доньку, що її донька захотіла бути самостійною. „Це навіть добре" — сказала, (Закінчення на стор. 5)

Микола Світуха

МІЖНАРОДНА КРИЗА І УКРАЇНА

(Промова виголошена на Святі Державності і Соборності в Торонто 27-го січня 1980 року)

(2)

Але курс дальших подій пішов на в користь зміцнення та розбудови української державності. Насамперед гетьманський переворот, опісля збройний конфлікт з Польщею за західні українські землі та врешті допомога західних альянтів білогвардійським військам Денікіна, Врангеля і Колчака, — це лише деякі з головніших чинників, які в наступних двох роках вели до критичного послаблення української держави.

Проголошуючи популярні клічі про право народів на самовизначення та визнаючи мировим договором новозстворені в центральній Європі держави, — Чехо-Словаччину, Югославію, Мадяричину і Польщу, — переможці західні альянти не уважали потрібним припинити цей самий принцип до народів Східної Європи, а зокрема до України. В час коли навіть такі малі нації, як: Фінляндія, Естонія, Литва і Латвія, проголосивши свою незалежність мали щонайменше моральну та економічну допомогу Заходу, в той сам час Україна залишилася спертися виключно на власні сили.

Не розв'язали критичної ситуації ані героїські зусилля української армії, ані короткотривалий союз Української Народної Республіки з Польщею, ані найкращі старання дипломатичних представників України на Заході. Долю України остаточно пересудив мировий договір поміж Польщею і Москвою в Ризі 21-го березня 1921 року.

Катострофічні наслідки програти визвольних змагань для українського народу нам всім відомі, як і добре відома доля тих, які в роках колективізації селянства, штучного голоду та сталінських п'ятирічок сміли ставити найменший опір червоному окупантові.

Сподівання, з якими пов'язував український народ воєнні дії Другої світової війни, себе цілком оправдали помімо того, що нові покоління українців, чи то в складі різних військових та повстанчих формувань, чи в рядях підпільних організацій, шукали різних шляхів до зреалізування постулятів, проголошених ІУ-им Універсалом.

Натомість повосний лад та новий уклад сил в світі визначили державні мужі переможених західних союзників, Рузвельт, Черчилль до спілки зі Сталіном в Ялті та в Потсдамі, поділивши держави і континенти на свої сфери впливу та віддаючи під протекторат Москви половину Європи.

І так як 62 роки тому першою жертвою червоної інвазії став український народ, а вслід за ним інші менші народи Східної Європи та Центральної Азії, так за останніх 35 років ця найбільша і остання колоніальна держава світу поширила свої політично-стратегічні амбіції далеко поза терени, на які навіть посягали московські царі.

Натомість незмінними залишилися лише тюрми і табори примусової праці, врешті та засуди тих, які внутрі імперії у рядях руху спротиву проти насильства і беззаконності, які часто не вимагали нічого більше як свободи думки, слова чи зборів. Цей рух спротиву хоч поволі, але неперворотно зростає і поширюється та поза домаганнями основних прав людини вже висуває як вимоги основні права національної спільноти до вільного незалежного розвитку.

У багатьох документах руху спротиву стала вже наявною відкрита боротьба проти советського державного та суспільного устрою, боротьба за вихід України зі складу Союзу Советських Соціалістичних Республік та за створення незалежної національної держави українського народу.

Отож процеси, свідками яких ми є сьогодні, в деякій мірі — аналогічні до процесів в Україні, та взагалі на сході Європи, напередодні Першої світової війни. Намагання партійного проводу здушити рух опору методами в'язниць, „психушок" та таборів суворого режиму, — це повторення метод царської імперії. І так як колись режим насильно зацуплював концепцію малоросійства, так і тепер ведеться послена кампанія нищення культурних

вартостей та історичних цінностей, без яких підкорену націю можна було б звести до рівня безмірного складового елементу т. зв. радянського народу.

Одночасно зовнішня політика імперії є спрямована на посилення в уязі цілого західного світу ілюзій мирної економічної співпраці та дружньої конкуренції саме в час, коли володарі Кремля активно продовжують реалізувати амбіції царів поширити свій вплив на інші країни.

Недавня інвазія Червоної армії в Афганістані стала для Заходу найновішим доказом тих далекосяжних амбіцій та заставляла щонайменше деякі західні держави передумати та зрев'ювати їхній підхід до співпраці зі Советським Союзом.

Та, на жаль, у погоні за доступом до потенційного величезного ринку збуту для своїх індустриальних товарів та за економічними користями, які могли б реалізуватися імпортом сировини із СРСР, більшість західноєвропейських країн готові продовжувати, а то й поширювати економічно-торговельні зв'язки з Москвою та її сателітами. Подивуватися є короткозорість тих державних підприємців та політиків західних держав, які, захоплені ілюзіями фінансових зисків та доступу до нових джерел постачання потрібних їм сировини, забувають, що фінансовані їхніми банківними позичками та державними кредитами чи то копальні нікелю в Норильську, чи газопроводи в Казакстані, чи фабрики автомашин над Волгою, це ж також ефективний засіб зміцнення мілітарного потенціалу Москви.

Цей брак розуміння є вислідом історичного недооцінювання експансивної політики Москви навіть у сьогодинній ситуації, коли не лише на цілому просторі Близького Сходу, але в Азії та в Африці поширення впливу Кремля становить виразну і безпосередню загрозу життєвими інтересам усіх західних держав.

І друга проблема в тому, що у 80-их роках ХХ століття годі вже даліше думати про поділ цілого світу на сфери політичних та економічних впливів Заходу і Сходу. Ця концепція була базою міжнародної політики західних держав на протязі майже цілого ХХ століття. І внаслідок стало не лише закріплення контролю Кремля над Східною Європою та Центральною і Східною Азією, але в

останніх десятиріччях поширення ідеології марксизму-ленізму від В'єтнаму до Куби і від Анголі до Етіопії.

Сьогоднішня міжнародна криза внаслідок інвазії Афганістану, на жаль, не дає нам же серйозних надій на те, щоб Захід був готовий відкинути свою традиційну політику поділу світу на сфери впливу та замінити її концепцією активної допомоги тим різним відокремленим силам на теренах захоплених Советським Союзом країн, які є природними союзниками Заходу і які одинокі можуть послати цю імперію зсупроти та підважити її мілітарний потенціал.

Для справи визволення українського народу, чи навіть для полетшення долі тих, які в дуже тяжких умовах формують і продовжують рух спротиву в Україні, політична концепція „сфери впливу" — не лише непридатна, але шкідлива. Вона не прискорить відновлення української державності, ані не допоможе звільнити всі ті народи, які за останніх 62 роки впади жертвами агресії Москви.

Ця ж концепція була ключем, за яким тодішні державні мужі Заходу, Рузвельт і Черчилль, визнавали нову карту повосного світу, що при кілці Другої світової війни, віддаючи під протекторат Сталіна половину Європи. І не зважаючи на наявні бажання народів вирватися з-під московського впливу, якразво задемонстровані цілому світові мадярською революцією 1956 року та подіями на Чехо-Словаччині 1968 року, державні провідники Заходу ще раз потвердили ненаврушність кордонів імперії та забезпечили її сферу впливу, підписуючи т. зв. фінальний акт Гельсінської угоди в серпні 1975 року.

Брежнєвська доктрина „обмеженої суверенності", згідно з якою кордони т. зв. соціалістичного блоку держав є ненарушними, та на основі якої Кремль застерігав собі право вирішити, коли і де потрібна буде інтервенція Москви для забезпечення інтересів соціалістичного блоку, що доктрину і без поважного спротиву прийняв Захід.

Наслідки пасивності Заходу в ім'я мирного співіснування та бажання закрити концепцію детанту можна бачити наявно. Історія останніх 10 років була

(Закінчення на стор. 5)

„МИ ЗА РОСІЮ...“

(Закінчення зі стор. 1)

Литовського народу), що Росія буде і по втраті неросійських територій все ще великою державою, і що багатства російської етнічної території є таких розмірів, що російський народ може, цілком без шкоди для себе, відмовитися від підкорених народів і їхніх земель.

У цьому розумінні, і Болдирьов і Гідоні є російськими патріотами, а не ворогами рідного народу, — як це їх обвинувачує російська еміграція, від монархістів до демократів включно, — бо їхні ці переконання про потребу ліквідації імперії вистраждає самими гіркими досвідченнями, що їх знає і їм рідний російський народ, який примушений бути поліційно-жандармом ззовні, іти на підбій світу, замість звернути увагу на внутрішні справи й проблеми, та будувати справді вільну соціально-демократію на російських етнографічних землях для власного народу. Вони уважають, що для Росії можливі добробут і свобода, якщо всі таланти російського народу підуть для блага свого народу, замість „держати і не пушати“ Україну, Білорусь, кавказькі народи чи Прибалтику.

Як Александр Герцен (Іскандер), вони називають себе „західниками“ — в протилежність, наприклад, Солжениціну, що його слід називати „слав'янофілом“, — хоча їм не чужі всі ті речі російської політичної думки, що боролися проти імперії і гніту в ній за свободу для народів Росії і людей, незалежно від їхньої назви.

Вони також з'ясували своє ставлення до журналу „Континент“, згадали з жалем зміну поглядів у Буковського, який, як знаємо, стояв майже на подібних позиціях в національному питанні, що й ця організація (яку репрезентують Гідоні й Болдирьов), коли був ще в Союзі. Вони висловилися за плетісмі: Так само і в Солжениціні на еміграції з'явилися сильні імперські ідеї,

ва і Гідоні до китайського сусіда, якого, як знаємо панічно ненавидить і боїться чи не кожний росіянин? — Відповідь: якщо китайці допоможуть в ліквідації союзу, яка є під сучасну пору найстрашнішою загрозою для вільного світу, то вони вітають цю допомогу Китаю, незалежно від ладу в самому Китаї.

Як розв'яжуть вони питання Сибіру? — В ході подій було чимало несподіванок і наперед несподіваних явищ, але тим часом їхня організація в першу чергу турбується долею вже зформованих національно-державних і мають своє виразне національне обличчя, як ось українці, білоруси, кавказці та інші, про які вже була мова. Доля ж менших народів і багато справ подібного характеру вирішуватиметься згодом в процесі праці. При цьому П. Болдирьов зауважує, що національна політика Союзу з її безоглядним тиском на національну меншість загострює націоналізм майже по всій країні. Ці „казусні“ питання братимуться до уваги згодом, бо тим часом перед РНД—РБК стоять ключові питання, передовсім — українське і інших „советських республік“.

Яким шляхом слід іти? — Вони вірять і знають, що імперію найлегше розбити національними рухами в середині, використовуючи і зовнішній сприятливий момент. Для цього всі народи повинні дуже працювати і тут, і там, готуючись до завтрашнього дня. Серед дисидентського руху в Союзі Росії вони мають багато симпатиків, і це лише тут, на еміграції, вони в меншості.

Серед російської еміграції ще і далі панують імперські ідеї. Тому для таких антиімперіалістів, як Гідоні Болдирьов та їхня організація, з періодичними „Современником“ і місячником „Факты и мысли“, що виходить у Нью-Йорку під редакцією Й. Гурвіча, у цієї російської „емігрантщини“, — як її називала Зінаїда Гіппіус, — є тільки неперебірливе

поборювання всілякими методами, до фізичних погроз включно.

Зовсім інша ситуація серед дисидентського руху вдома: там такі антиімперіалісти мають, буцім то, бути в більшості. Як доказ на це, наводить Александр Гідоні висловлювання В. Буковського про тутешню російську еміграцію, що її погляди не відзеркалюють поглядів дисидентів у Росії, але на нього накинута „в'язина“ дещо і ось він вже прийняв платформу „Континенту“ в національному питанні і с, як вже сказано попередньо, за плетісмі.

Скільки їх є тут? Бо серед українських аналітиків цього явища — з'явився росіянин за розчленування російської колоніальної імперії — на еміграції поширена думка, що це окремі одиниці, з появи яких українці хоч і задоволені, але їх турбує, що кількісно цих росіян мало і вони є „білими круками“ і т.д. Чи їх багато? На це П. Болдирьов відповів, що як політична організація з тактичних і політичних міркувань вони не можуть назвати всіх членів. „Інші російські організації також не подають цього, приклад: НТС“. У їхньому випадку, часто із чисто життєвих мотивів, треба дотримуватися певної конспірації. Але їх більше, ніж здається на перший погляд.

Чи їх рух поширюється і росте? — В цім, — нам кажуть, — нема сумніву: вони видають свої періодики, розсилають їх по всьому вільному світу, ба навіть деякі йдуть до середини СССР. Ці всі їх писання набирають шораз більшого розголосу, це значить, що їх пильно читають і прихильні, і вороги, і ті, що стануть їх симпатиками і вже стають. Іх в РНД—РБК особливо журить та ситуація, що серед росіян майже цілковито панує викривлений розуміння цілей українського визвольного руху. Протидіяти цьому — їхнє завдання.

Ось що пише редактор „Фактов и мыслей“ Йосиф Гурвіч: „...Конечно, щоб якомога більша кількість

росіян знала про той національний гніт, про те горе, яке принесла українцям російська окупація. Особливо важливо, щоб росіяни знали про масове знищення українців при Сталіні, зокрема про штучний голод в 1933 і у 1947 роках, а також про голод 1922 року (адже не знають росіяни нічого про голод на Україні, криються з цим від них). Також важливо, щоб росіяни довідалися про поневолення українців при царському режимі (і про це росіяни не знають багато). Як правило, чесному росіянинові, який довідався про трагедію українського народу, робиться соромно за дії царських і советських правителів Росії. Такий росіянин вже не буде виступати проти згоди на самостійність України“.

Протидіяти цій пропаганді „єдиноділцізму“ усіх мастей — це завдання, — кажуть А. Гідоні і П. Болдирьов, — їхньої організації, для добра таки російського народу. Але за це їх звідусіль зустрічає лють закатурених неділимих і газетне цькування не вгає під їхню адресу від багатьох періодиків, що публікуються серед тутешньої російської еміграції.

Як їх сприймають неросійські емігранти? — Відповідь: дуже прихильно. Білоруси, наприклад, їх вітали оваційно; українці ставляться прихильно. Про них писали і „Свобода“, і „Новий Шлях“, і „Шлях Перемоги“, і „Українське Слово“, і „Визвольний Шлях“ та багато інших українських періодиків. В деяких вони мали нагоду опублікувати свої матеріали.

Чи були несприхильні українські голоси? Кажуть, що досі тільки чікагський „Українське Життя“ застало кувало їх, а зокрема журналіст „Факты и мысли“, пишучи, зрештою, не проти них, а більше проти СВУ (Спілки Визволення України), яка цю російську організацію ентузіастично підтримує. Заклад журналістики, — що є насправді рідше бюлетенем, — за його розмір, за бідність, ще не вистачає. Справжня вартість

публікації не залежить від люксового зовнішнього вигляду. Може в цій випадку швидше навпаки: коли б „Факты и мысли“ мали б виконувати роль „тройського коня“ серед української еміграції, то вже найшлися б для нього поважні грошові дотації від українських заможних ворогів... Натяк „У. Ж.“ про „неросійськість“ прізвищ співробітників журналістики теж не витримує критики: серед них є представники багатьох народів, що входять в т.зв. російську „третю еміграцію“, але всі вони за справедливість у національному й інших питаннях. Про „неросійськість“ прізвищ пишуть і інші, але це не може служити за заперечення їхнього російського патріотизму й турботи за добро їхньої країни, бо в історії російської політичної думки завжди було багато західних імен, як і взагалі в російському потоці. Деякі неперіодичні критики з-поміж росіян стараються поширити думку, що це робота „сіоністів“, знову іти: що це „антисіоністи“... Тяжко „догнати“!

Які плани праці на майбутнє? — Розширення діяльності в кількісному відношенні, збільшення круга симпатиків і однодумців та далі намагання вияснювати росіянам правду про советсько-російську колоніальну імперію, щоб всі разом направили колишні кривди й помилки, заповняти іншим народом.

І останнє питання: хто вони, нехай розкажуть про себе. Александр Гідоні, балакучий за свого товариша, розповідає, що він з Ленінграду. Вийшов понад чотири роки тому. У виїзді допомогла дружина, яка заздалегідь втікла до Італії. Сам він походить по батьківській лінії з італійців. Він історик, літератор, письменник, журналіст і поет. Студіював у Ленінградському університеті на журналістичному й історичному факультетах, де відбув аспірантуру й став кандидатом історичних наук, написавши дисертацію про „Революційний рух на Кубі“ і захистивши її, та доцентом на

Валентин Мороз промовлятиме на Шевченківському Святі в Едмонтоні

Едмонтон, (Р.О.). — Українська громада в Едмонтоні рік-річно урочисто відзначає Шевченківські річниці. Цього року Шевченківські роковини наберуть більш святкового характеру, бо промовцем на концерті буде відомий борець за волю України Валентин Мороз.

журналістичному ф-ті. В свій час був арештований за співчування з мадярами під час повстання на Мадящині. Друкувався в самвидаві. Тут, вже на волі, вийшли три книжки поезій, багато есеїв і статей, повість „Накип“, брошури, п'єса „Трое в одной камере“, віршовані роман „Дон Жуан“, що друкувався в журналі „Современник“. Книжка Гідоні — „Солнце идет из Запада“ незабаром появиться російською і англійською мовами. Між іншим, ще в ув'язненні познайомився й заприятелювався з українським поетом Анатолієм Луїносом, якого рятунок хотів організувати, але, на жаль, безуспішно... П'єтр Болдирьов, також молода людина, як і Гідоні, вчився в Ленінградському університеті на філософському факультеті, що його і закінчив. Опублікував три праці в самвидаві, також в альманахах „Встречах“, в „Альманаху 33“. З них „Власть и Жизнь“, „Россия: погост или град?“, „О теургическом назначении искусства“. Пише багато статей, есеїв у багатьох періодиках; певні твори появляються багатьма мовами. В найновішому числі „Современника“ є його філософський есей „Диктатура массы и судьба русской культуры“. Працює багато й організаційно.

Відходячи, панове Болдирьов і Гідоні обіцяли прислати нам свої твори та інший інформаційний матеріал. На цьому ця цікава розмова закінчилася.

Валентин Мороз перебуває в Едмонтоні кілька днів. У програмі його побуту в Едмонтоні є такі важливіші імпрези: В четвер 28 лютого В. Мороз відвідає Канадський Інститут Українських Студій та візьме участь у семінарі. По семінарі відбудеться пресова конференція англо-мовної преси, радіо та телевізії.

В п'ятницю 29 лютого вранці В. Мороз відвідає прем'єра Альберта, а ввечері поїде на Село Української Культурної Спадщини. Увечері цього дня буде величавий бенкет у залі Дому Української Молоді. Головним промовцем на бенкеті буде Валентин Мороз. Квитки на бенкет можна вже набувати в Домі Української Молоді, в Українській Книгарні та в голів організації.

В суботу 1 березня В. Мороз вранці зустрінеся з учнями Курсів Українознавства, а увечері з членами молодіжних організацій міста Едмонтону.

В неділю 2 березня о 10-дині 4:30 пополудні в Ювілейній Авдиторії відбудеться величавий Шевченківський концерт, на якому Валентин Мороз виголосить доповідь.

Валентин Мороз приїждить до Едмонтону на запрошення едмонтонського відділу Комітету Українців Канади.

Промимо все українське громадянство взяти участь у імпрезах.

БАТЬКИ! Зв'яжіть заможну вашу дитину з найстарішою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповісти їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового члена!

ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ
У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Баль відбудеться в суботу, дня 16-го лютого 1980 р., у великій балевій залі готелю Шератон, 1725 Дж. Ф. Кеннеді Булевард у Філядельфії, Па.

- Коктейль о год. 6-й веч., бенкет о год. 7-й веч.
- Мистецька програма — ГАМА СКУПІНСЬКИЙ, композитор, мистецький керівник широкої слави ансамблю „Червона Рута“ з Чернівців.
- Баль о год. 9-й веч. Оркестра „ТЕМПО“ під мистецьким керівництвом ІРИНЕЯ КОВАЛЯ.
- Презентацію дебютанток о год. 9:30 веч. переведуть: Інж. СТЕПАН ЧОРПИТА, голова Відділу, з дружиною ХРИСТИНОЮ.
- РОКСОЛІНА ЧОРПИТА — майстер церемонії. • СТЕФАНІЯ ЗИБЛИКЕВИЧ — член Комітету.

Олена Марія Захарчук
Lafayette Hill, Pa.

Лариса Сюсаренко
Philadelphia, Pa.

Юлія Марія Федук
Cheltenham, Pa.

Ольга Ковальчук
Philadelphia, Pa.

Олександра Іс'я
Philadelphia, Pa.

Роксоліна Ярема
Meadowbrook, Pa.

Тетяна Фарлон
Huntingdon Valley, Pa.

Ніна Павовська
Philadelphia, Pa.

Ольга Трип'єнко
Philadelphia, Pa.

Тамара Лой
Morrisville, Pa.

Андрей Любов Оджи́нська
Philadelphia, Pa.

Ірина Нора-Гілберт
Miami, Fla.

Рената Христина Яримович
Philadelphia, Pa.

Тетяна Терлепча
Arlington, Va.

Тетяна Гурська
Syracuse, N.Y.

Іванка Марія Л'юла
Norristown, Pa.

Данна Марія Л'юла
Norristown, Pa.

Галіна Небесна
Philadelphia, Pa.

Ірвінгтон відзначив День Української Самостійності і Соборності

Відділ УККА Ньюарк-Ірвінгтон, Н. Дж., у склад якого входять майже всі організації цих міст, в неділю 20-го січня урочисто відзначив Святовою академією річницю проголошення Української Держави і Злуки всіх українських Земель в одну Самостійну Соборну Суверену Українську Державу.

Ще до початку самої імпрези, вже можна було бачити, що велика зала Українського Народного Дому в Ірвінгтоні не зможе вмістити в собі всіх людей, які масово прибували.

Треба відмітити, що українська спільнота даної місцевості, незалежно від їх віровизнання, територіального походження чи політичних переконань, ясно усвідомила собі велике значення цього свята, яке було, до речі, добре сполучено з українською УККА, Ньюарк-Ірвінгтон, головою якого є проф. Михайло Цяпка.

Успішному переведенню свята сприяло ще й те, що Голова Комітету вміло довів до об'єднання для виступу на Святі трьох парафіяльних хорів з церков: української католицької Св. Івана Хрестителя (Ньюарк), де диригентом є М. Добощ; української православної церкви Св. Вознесіння (Мей пелвуд) — диригент Л. Харченко; та української православної церкви Святої Трійці (Ірвінгтон) — диригент інж. Д. Олійник. Разом хористів налічувалося до 130 осіб.

Серед великої кількості учасників свята було помітно і збільшену присутність нашої молоді, об'єднаної в молодіжні організації СУМ-у, Пласту, студентських громад та ОДУМ-у, хоч молоді могли бути і більше. Серед них як раз і треба вести працю заохоти до участі в усіх громадських починаннях, що створювало б дух єднання поколінь.

Свято розпочалося майже своєчасно; публіка не мусила нерувавати чеканням. Було чимало представників місцевої і поза місцевої американської влади; серед них посади Ірвінгтону Роберт Міллер, посади Мейпелвуду Роберт Гресмір, стейтський сенатор Джон Кофільд та інші. Рівнож у перших рядах сиділи колишні воєки і старшини — члени ОБВУА та духовенство.

Свято розпочалося відграванням Іваном Черетуном на фортепіані американського гімну та вступним словом голови Відділу проф. Михайла Цяпки. Привітавши присутніх чужих гостей і своїх, професор зачитав листу присутніх на залі членів відділу ОБВУА, учасників в боях з більшовизмом в 1917-1920 роках. Все це англійською мовою перекладав Володимир Боднар, англійський секретар Відділу УККА.

Посади міста Ірвінгтону Р. Міллер відчитав Прокляжіння, а виголосили відповідні привітання посади Мейпелвуду Р. Гресмір і стейтський сенатор Дж. Кофільд. Всі вони не оминули згадати про останні події, які сталися три місяці тому в Ірані та кількіска тижнів тому в Афганістані, висловивши їхнє обурення проти іранських терористів та нагавувавши дії советів як агресорів. Публіка привітала їх олесками.

Тоді ж проф. М. Цяпка в присутності членів Комітету вручив відповідні грамоти посади міста Ірвінгтону Р. Міллерові і посади Мейпелвуду Р. Гресміру за їхнє доброзичливе ставлення до української справи.

Злучені хори двох згаданих вігорів православних церков під диригуванням інж. Д. Олійника і з солісткою Вірою Яворською проспівали дві пісні: „Гей, брати, воскресні пісню“ С. Воробкевича і „Світлий“ — слова Т. Шевченка, музика Г. Давидовського.

Святочну промову виголосив ред. Орест Пятлар — член Президії Української Національної Ради, спинавши над значенням цього Свята та причинами прогривизвольних змагань.

Завалюючи, що ми програли визвольну війну так, що прийдуть нові століття

„мовчазної злоти, облудливої покірності“ окупантові, вислуги „старшому братові“, відречення від власної історії, мови і культури. Тоді „неутраляна“ більшість відповідала понад семимільйонною жертвою Голоду, марксистська інтелігенція — чисткам сталінського часу. І все замовкло. Здавалося, „по гнибеш, згинеш, Україно, не стане знаку на землі“...

Але так не сталося, бо Актив Незалежності й Союзу нікому вже не вимазати з української історії: від нового духового поновлення й безпросвіття врятувала нас, власне, ота меншість, що пішла за покликком 22-го січня, пішла і загинула — Герої Базару і Крути. Ім на зміну прийшли нові борці і нові герої — революціонери, підпільники, повстанці — і ті, що змагалися за українську правду, хоч без зброї, а з ясною думкою про конечність свободи й самостійності, сучасні учасники правозахисного руху...

Йому ж самому, як націоналістові, — говорив прелегент, — і напевно більшості українців найбільше відповідає становище до активів 22 січня, що його сформулювало Головне Командування УПА в „Наказі з 22 січня“ 1946 року. Воно захоплює нас не лиш твердим і ясним словом, але й чином, який за цим словом стоїть — не жисали його люди, приречені на смерть, рішені на боротьбу з наймісничішою воєнною машинною в світі, з найгорстокішою сталінською тиранією. А писали вони тоді так:

„День 22 січня — це наше найбільше національне свято — самостійної й соборної Державності. Ідеал 22 січня — це наш всенародний ідеал, наше прагнення і наша ціль! Пригадуємо, що не зложимо зброї, не перемоємо боротьби, не звернемо зі шляху Національної Революції, доки знову не здійснимо цього великого, святого Ідеалу, доки не здобудемо Української Національної Держави!“

„Вони дотримали слова, не склали зброї, загинули в бою чи в лютій каторзі. Але боротьба їх ітме далі, аж поки не здійсниться Ідеал, їх прагнення і їхня ціль — Самостійна Соборна Українська Держава!“ — так під ясні описки присутніх редактор О. Пятлар закінчив своє слово.

В дальшому солістка хору церкви Св. Вознесіння Раїса Дідов-Волуйчик під фортепіановий супровід Івана Черетуна відспівала три пісні: „Княжна“, слова Шевченка, музика Лисенка; „Виростеш ти, сину“, слова Симоненка, музика Майборода; та пісню про „Київ“ О. Ющенко, слова М. Дремлюги; а члени Студентської Громади в Ірвінгтоні відтворили сценічну картину „На Софійській Площі“, що її підготувала пані Іванна Кононіч.

Піаністка проф. Дарія Каранович відіграла на фортепіані „Листок до альбому“ В. Барвінського і варіації на тему „Засвітали козаченьки“.

В другій частині програми виступили хор церкви Св. Івана Хрестителя, який під керівництвом диригента Михайла Добоща виконав дві пісні: „Вставай, Україно“ — слова Яричевського, музика Лопатинського, і „Вкраїно мати“ — слова С. Черкасенка, музика К. Стеценка.

На закінчення об'єднані хори трьох вищезгаданих церков з участю солістки пані Раїси Дідов-Волуйчик під аккомпанямент піаністки Галі Клим і диригуванням Михайла Добоща, в числі до 130 осіб, прегарно проспівали молитву за епері „Запорожець за Дунаєм“ „Владико неба і землі“.

Свято закінчено спільним відспіванням українського гімну.

Треба ствердити, що всі виконавці виявилися з своїх завдань зразково та й публіка цього разу, як кажуть, дописала, бо на самій імпрезі було коло 500 осіб, які розмістилися у двох залах, бо одна з них була заповнена висерт.

Свята Державності, Крути і Листопаду в Міллівіллі, Н. Дж.

Міллівіллі, Н. Дж. (К.А.). — Українська православна парафія св. Петра і Павла в цьому нуджерському місті, завдяки старанню і організаційному хистові священика, отця митрофорного протопресвітера Віталія Коваленка і парафіян 27-го січня відзначила День Незалежності і Соборності України та Героїв Крути. Святочне слово двома мовами виголосив о. В. Коваленко. Слово було повне глибокого змісту, запалу й зворушливе формою, так що в багатьох неспрошена слюза радости скотилася з очей, ніби єднаючись з Княми в радісні і незабутні дні 1918 і 1919 років.

Під час Молебня в православній св. Петра і Павла церкві за український народ та за уряд УНР, який є законним репрезентантом України на чужині — була переведена збірка на потреби Державного Центру УНР, виласяла за призначенням. Тепер наша громада готується до Шевченківського свята, яке відзначатиме в безрезні дні і в якому брагніе участь всі молоді, — до речі, вони — члени Українського Народного Союзу.

Перед цим святом, ще восени минулого року ми святкували і Листопад і свято Святого Миколая також тому, що поміж нами з'явився добрий парох. Було це так: дякуючи щасливому збігові обставин, що недалеко нашого міста переїхав до сусіднього міста Вайланд на відпочинку викликаний станом здоров'я о. митрофорний протопресвітер Віталій Коваленко, а наша громада опинилася без духовного провідника.

ми звернулися про допомогу до Консисторії і отця Коваленка, і він в порозумінні з головою Консисторії погодився тимчасово відправляти Службу Божу і тільки в неділю.

Традиційна ялинка у Ватервіллі

Ватервіллі, Н. Й. (І.Д.). — Заходом Відділу СУА й УККА відбулася 6-го січня в залі Українського Клубу у Ватервіллі традиційна Ялинка при участі понад 80 осіб. Голова Відділу УККА Микола Філь відкрив її та запросив Ярослава Кушніра бути її господарем. Місцевий парох о. Т. Гуманіцький започаткував „Бог Предвічний“, що підхопили присутні.

Різдвяну сценку виконали: Євгенія й Володимир Білінські, Ганна Демчар, Марко й Михайло Комар, Наталка й Люба Кушнір, Діана й Петро Шевчук. Підготував її Я. Кушнір. Це був поклін українських дітей Новонародженому Ісусові.

Відтак о. Я. Гуманіцький поблагословив просфору та пояснив деякі Різдвяні символи, наприклад, горюча свічка в обрядовому хлібі-

колячі символізує Божого Сина в людській природі. На Ялинці були з Гуманіцьким два молоді дячки: Даглес Лоренц Гюстоу та Степан Джулії з Оборну.

«Після прийняття, що його приготували союзники, голова 99 Відділу СУА мгр Тетяна Дурбак підкреслила велику вагу Різдвяних традицій і звичаїв, від дня св. о. Миколая, Свят-Вечора, Різдвяних Свят, Нового Року, Щедрого Вечора аж до Йордану. Українські Різдвяні звичаї збагачують культуру нашої прибраної батьківщини та об'єднують громаду. Тому наші батьки повинні навчати своїх дітей шанувати традиційні звичаї та зберігати їх.

Серед співів колядок і товаришеских гутірок проминув час у родинній атмосфері. Були деякі гості з-поза Ватервіллі, одна родина з України.

Академія була попереджена молебнями, що їх відслужено в усіх церквах нашої околиці — за Україну і її народ на рідних землях і в розсіянні. В молебнях брали участь представники різних організацій зі своїми прапорами; розміщенням по церквах прапорів займався М. Корнілюк, а оформленням сцени виконав Федір Лушин.

Відділ Українського Конгресового Комітету Ньюарк-Ірвінгтон висловлює щире подяку всім виконавцям програми, промовцям — редакторів О. Пятлареві, представникам — посади міста Ірвінгтону і Мейпелвуду, та стейтовому сенаторові за їхню участь; членам військових формацій, особливо учасникам боїв з більшовиками в 1917-21 роках і всім присутнім, які масово

прибули, аби відзначити найбільше Свято в історії нашого народу — Свято Самостійної і Соборної Української Держави.

К. Степовий

Але надходив листопад місяць, і хоч як тяжко відчувалося, але дякуючи його старанню у нас дуже успішно пройшла Листопадова академія.

Святочне слово під гаслом „Не ридати, а здобувати“ виголосив Василь Вітошинський, якого на закінчення присутні нагородили гучними оплесками. Наші молоденькі Наталка Редька та Наталка Нікітич продекларували вірші про Листопад. Інцензовану деклямацію „До сина“ виконала Дарія Цяпка. Її молитва перед Могилою Сина дуже зворушила присутніх.

Після Листопадової академії громада ніби віджила — настала одностійність у громаді і бажання до церкви та національно-громадської праці, тож 23-го грудня відбулася Св. Миколаївська вистава. Всю підготовчу працю режисера перевела і вступне слово двома мовами виголосила пані Наталка Редька. В праці допомагали їй Валя Ленко, Наталка Нікітич та Наталка Редька і вони з іншими дітьми брали участь у виставі.

Гарно пописали діти як у виставі, так і у віршах, граючи наші колядки на різних музичних інструментах та співаючи їх. У виставі брали участь такі діти: п'ять сестер Сесок, Юрко Редька, Іван Найдя, Микола Коростень, Ліза Коростень та брати Мокієнкі. В господарських справах допомагали Дося Найдя та Михайло Сесок. „Святим добрим Миколаєм“ був Василь Редька і дуже дотепно роздавав дарунки. Серед дітей одержав дарунків і старший наш громадянин Антон Кривенко. Старше сестриство гостило всіх смачними нашими стравами та солодким. Після закінчення вистави голова громади Іван Марченко щиро-сердечно дякував усім за гарне переведення свята Св. Миколая.

В останньому часі заіскували в Кергонксоні, Н. Й., відрадні події на полі зближення православних і католиків. З ініціативи сотника Петра Войновського, що її радо підтримував парох української католицької церкви Пресвятої Трійці о. д-р Богдан Волошин, вірні обидвох віровизнань по'янули спільною панашкою полятих героїв Листопадовою зриву в дні 25 листопада 1979. Православна церква св. апостолів Петра і Павла ледве могла вмістити численні молебніки обидвох віровизнань. Майже рівночасно почалися спільні проби співів обидвох церков під проводом проф. Володимира Бакума, що не пошкодував свого дорогого часу приїздити на співники.

Наступним кроком було спільне святкування Слуги Божого Андрія в дні 9 грудня, про що вже була згадка в „Свободі“.

Черговим спільним святом було водосвяття в день Богоявлення, що при напроцуд гарній погоді відбулося 19-го січня на річці, яка пропливає недалеко від Союзівки. Тут зустрілися процесії з обидвох церков під проводом своїх священиків: о. д-ра Богдана Волошина з церкви Пресвятої Трійці і о. Константина Каліновського з церкви св. апостолів Петра і Павла, який прибув зі своєї відпала.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Про Академічне Т-во Бувших Студентів Грацу і Леобену

В жовтневих днях 1977 р. відбувся на „Союзівці“ з'їзд колишніх українських студентів вищих Шкіл Грацу і Леобену у Австрії. З'їзд рішуче продовжувати громадсько-товаришеску діяльність і вибрав управу та й рішуче відбуду знову з'їзду осені або весняних місяцях 1982 року. Зложено деякі фонди на пропаштну книгу про Грац і Леобен і на мікрофільм хроніки УСТ „Січ“ у Грацу.

Управу Т-ва Бувших Студентів відбула два засідання; у березні 1978 р. і у березні 1979 р. Слідуюче засідання буде 16-го лютого ц. р., в Українському Народному Домі у Ірвінгтоні, Н. Дж., знову.

Ідучи по лінії рішень з'їзду, управа попрохала інж. Р. Запотова зайнятися мікрофільмом хроніки „Січ“. Колега Запотова зараз так виконав на себе взяття завдання і на руках голови управи є оригінал і чотири відбитки мікрофільму, які передастись рішенням управи до трьох архівів: власного, тобто при Т-ві Бувших Студентів, до Гарварду і до УКУ в Римі. Один мікрофільм перешлеться до Т-ва „Січ“ у Грацу. Січові книги ще є на руках М. Чировського, який деякі змізки, статті і списки студентів у різних роках дав відбити, бо плянується їх умістити в пропаштній книзі. З'їзд з 1977 року ентузіастично уклав, видати згадану книгу. Багато колегів прибуло писати спогади і статті, але на руках редакції ще куди не ввесь матеріал. Покищо є такі речі: О. Тарнавського спогади про місто Грац; Чировського, Заричко і Калініна спогади про УСТ „Січ“ у Грацу; Запотова хроніка про його відвідання Грацу й Австрії у 1978 р.; Гаїди дві дуже цікаві речі — одна віршована, а друга проза; Лисак вірш про Грац; Чировського репортаж про перший з'їзд на „Союзівці“; Тисовський

М. Чировський 7 Madison Ave. Maplewood, N. J. 07040

а грошові датки:

М. Мартинюк 11 Maple Pl. Clifton, N. J. 07011

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

М. Чировський

Водосвяття в Кергонксоні, Н. Й.

Спільне водосвяття у Кергонксоні

В останньому часі заіскували в Кергонксоні, Н. Й., відрадні події на полі зближення православних і католиків. З ініціативи сотника Петра Войновського, що її радо підтримував парох української католицької церкви Пресвятої Трійці о. д-р Богдан Волошин, вірні обидвох віровизнань по'янули спільною панашкою полятих героїв Листопадовою зриву в дні 25 листопада 1979. Православна церква св. апостолів Петра і Павла ледве могла вмістити численні молебніки обидвох віровизнань. Майже рівночасно почалися спільні проби співів обидвох церков під проводом проф. Володимира Бакума, що не пошкодував свого дорогого часу приїздити на співники.

Наступним кроком було спільне святкування Слуги Божого Андрія в дні 9 грудня, про що вже була згадка в „Свободі“.

Черговим спільним святом було водосвяття в день Богоявлення, що при напроцуд гарній погоді відбулося 19-го січня на річці, яка пропливає недалеко від Союзівки. Тут зустрілися процесії з обидвох церков під проводом своїх священиків: о. д-ра Богдана Волошина з церкви Пресвятої Трійці і о. Константина Каліновського з церкви св. апостолів Петра і Павла, який прибув зі своєї відпала.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід — необхідне зближення на відтинку релігійних різниць, що насправді такі неістотні, а вже так довго роз'єднують нас. Бажаємо адекватні і продовжувати цей наш локальний діалог у час, коли зближаємося до тисячолітнього хрещення Русь-України. Багато великих зусиль ще перед нами, але при добрій волі можна багато досягти. Буває, що мала іскра розгорється в буйне полум'я. Бажаємо, щоб і кергонксонська громада запалила такий вогник.

Д.Г.

Вірні одного й другого віровизнання широдіють тими спільними виступами. Добра ініціатива, наче свангельське зерно, що впало на родючий ґрунт, може дати так гарне вітчизняний плід

ПРАВО УКРАЇНИ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Той, хто так думає, глибоко помиляється. Червона Москва виношує плани захоплення цілого світу. Про це вони не пишуть у своїх програмах і не говорять про це на своїх офіційних пишних зборисках. Ще ні один злодій у світі не попереджав господаря, що він хоче залізти до комори. Зате ідея про завоювання світу живе у свідомості кожного члена комуністичної партії СРСР, таке завоювання готується на закритих зборищах у Кремлі. І іноді дехто з комуністів у цьому призначається. Там де нема небезпек, що їхні слова дійдуть до світу, комуністи стають більше відверті.

1970 року під час слідства у Володимирі я мав бесіду з начальником слідчого відділу Володимирського КГБ Євсєєвим. Він переконував мене у справедливості зовнішньої політики СРСР. Я запитав: „А для чого СРСР захопив Східну Пруссію?“ Євсєєв відповів: „Щоб забезпечити західні кордони СРСР від нападів із Заходу“. „То вже краще — сказав я іронічно — забрати всю Європу аж по Атлантику“. Євсєєв глянув пильно на мене і відповів твердо і впевнено: „Возьмем и туда“. (Візьмем аж туди). Мрія „узяти аж туди“ — ось що лежить в основі всієї

політики комуністичної Москви. Отже той, хто думає, що колишні Москва спиняться, заколисують себе приємною казкою.

Сьогодні до довгого списку поневолених Москвою націй прилучився ще й Афганістан. І виглядає так, що світ змириться і з цієї трагедією. Усі ті заходи, які вживають народи світу — бойкот Олімпіади, скорочення торгівлі, не зупиняє криваву потвору, бо ця машина, що не зупиниться ні перед чим, аби поневолювати народ за народом.

Потрібні рішучіші заходи, потрібен повний розрив стосунків з агресором. Потрібен ультиматум: вивести війська не тільки з Афганістану, але з Куби, Анголи, Етіопії, Чехословаччини, Польщі, Прибалтики, України. От та відповідь, яку має зробити світ на зухвалість червоної Москви.

Нікі інші заходи не вплинуть на агресора.

І саме нам, українцям, — у день 22-го січня належить в цей порі проголосити на цілий світ гасло:

Свободу Афганістану і Україні!

Свободу всім поневоленим народам!
Смерть червоній тиранії!

МІЖНАРОДНА КРИЗА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

позначена втратою В'єтнаму, Ляосу і Камбоджі, висилкою тисяч кубинців до Анголи та 20-тисячної армії до Етіопії, щоб і там закріпити підтримувану ідеологію марксизму-ленізму. На які протизаходи збудилися західні держави у відповідь на привабливість союзу військових радників у південному Ємені чи навіть цілої бригади Червоної армії на Кубі?

Концепція детанту поволи роззброювала західних союзників як політично, так і психологічно, а в брежнєвській інтерпретації повинна була б в недалекому майбутньому довести також до мілітарного роззброєння і неутралізації Західної Європи.

І хоч остання спроба поширити даліше московську імперію інвазією Афганістану потрясла до якоїсь міри сумлінням західного суспільства, було б найвищим сподіватися, що вожді Кремля потягнуть дотеперішні протизаходи Америки та її союзників як поважну перепону для своїх політичних та стратегічних цілей. На жаль, дотеперішні протизаходи є ще одним доказом браку солідарності та сили волі західних союзників поставити ефективний опір експансії Москви. Ані самим обмеженням експорту пшениці, ані бойкотом Олімпійських ігор не вдалося стримати червоноармійських панцирних дивізій, коли Брежнєв вирішив, що доктрина „обмеженої суверенності“ відтепер охоплює поклади нафти Ірану та морської пристані Пакистану. Існує лише одне питання: хто черговий?

Світ мусить нарешті зрозуміти, що основним питанням у розрзі сил — це конкуренція між економічним устроєм Заходу, основаним на засаді вільних ринків збуту та системою центрального планування базованою на ідеях Карла Маркса; — що суть конфлікту — навіть не в боротьбі за доступ до ресурсів Близького Сходу чи іншої частини земної кулі. Суть конфлікту в тому, який принцип має рідити співвідношення між народами, принцип респекту прав людини і народів до вільного життя, чи принцип насильства та диктатури.

Західний світ також мусить зрозуміти, що бажання усіх людей до вільного життя та всіх народів до державної суверенності — неподільне; — що всі політичні концепції, які признають це право одним, але відбирають його іншим, не мають моральної бази для існування; — що єдина морально оправдана концепція ладу в світі це та, яка ґрунтується на принципах повної особистої свободи кожної людини та на забезпеченні права всіх народів до суверенного життя.

Переконати західний світ у правильності цієї засади та у konieczності її реалізувати — це ключове завдання усіх вільних українців у день відзначення роковин проголошення суверенності і соборності України.

І немає ніякого сумніву, що так само як ідеали індивідуальної свободи людини і самостійності народів лежали в основі стихії, яка перше довела до розвалу царської імперії та Австро-Угорщини, а опісля забезпечила самовизначення багатьох народів Азії та Африки, що так же само неминуучий є процес розвалу останньої колоніальної імперії та постанови на її руїнах самостійних держав вільних народів, а в першу чергу України.

Чи не найбільше влучно окреслив це Василь Симоненко, пишучи: „Народ мій! Народ мій завжди будь! Ніхто не перекреслить мій народ!“

РАЙСА МОРОЗ...

(Закінчення зі стор. 1)

Біл Велш відомий диктор радіових передач у Лос-Анджелесі переводить інтерв'ю з п-ні Райсою Мороз та д-ром Володимиром Душником на радіовій мережі KFWB, яка має 84 станції по цілій Америці та понад 7 мільйонів слухачів. Інтерв'ю відбулося у п'ятницю, 25-го січня ц.р. в Лос-Анджелесі при вечері в Гілтон-готелі, яка була організована заходами члена Управи УКО д-ра Романа Куличницького; він же й був відповідальний за порядок цієї зустрічі.

Пані Мороз розповідала про рух спротиву в 60-х роках, про нестерпні умови для будь-якої національно-політичної діяльності в союській Україні, про виникнення т. зв. „Гельсінської Групи“ оборони прав громадянства і правості в загальному під марксистським режимом Советського Союзу та про особливо жорстоке переслідування членів української Гельсінської групи. Після розповіді Райса Мороз відповідала на окремі запити присутніх гостей. Д-р Душник говорив про працю й завдання УККА.

В неділю 27-го січня правили урочисті Богослуження в наміренні українського народу в усіх трьох українських церквах — в католицькій і в обидвох православних. Пані Мороз і д-р Душник відвідали всі три парафії перед Святковою академією, яка розпочалася о год. 2-й пополудні в залі УКУ.

Атракційною програмою були, очевидно, виступи наших дорогих гостей, яких оваційно вітала вивчена зала. Райса Мороз широко розповіла про справжні умови поневолення українського народу.

На мистецьку програму свята склалися виступи місцевого хору „Кобзар“ при фортепіановому супроводі піаністки Лесі Кайриленко-Вахнянин і під батутною загальною відомою й шанованою маестро Володимира Божики, а також фортепіанове сольно молодого піаніста Романа Василя з трьома короткими, добре підібраними композиціями. Співом „Ще не вмерла України“ закінчено програму Святої академії.

Того ж вечора, панство Віра і Нестор Василю з своїм розкішній резиденції влаштували для дорогих гостей прийняття („коктейль“), на яке запросили мало що не цілу святочну громаду. При дверях молоденька Христя Долинчук зустріла Райсу Мороз урив

Богдан Скасків наіменований

в сан отця-диякона

Небуденне свято мало місце в Українському Селі Глен Спей з нагоди висвячення в сан отця-диякона Богдана Скасківа. Сама урочистість була довершена Єпископом Стемфордським, Владикою Василем Лостеном 25-го січня в його катедрі.

В неділю дня 26-го січня отця-диякон Богдан Скасків співслужив свою першу Службу Богу з о. парохом Теодором Богольником.

Служба Божа вишла торжественно та згідно з приписами, притаманними для східної літургії нашого українського обряду. По короткому привітанні отця парох отця-диякон у своєму слові згадав свого покій-

ного батька о. Григорія й заповів, передавши ним для свого сина, посвятити своє життя Богу й Батьківщині, при тому відзначаючи вимовне співпадання дня свого висвячення з днем св. Григорія Богослова, як знак Божого Провидіння.

По Службі Божій родина та прихильники новоприсяжаного отця-диякона Богдана Скасківа чисельно зібравшись у його резиденції, щоб відзначити цю радісну подію для нашого села, бажаючи господарю терпіння, витривалості духа й наснаги на вибраній ним дорозі служіння Богу й Батьківщині.

Інж. Микола Лихолід

ком з поеми Михайла Наумовського: „З тобою буду, Рідний Краю“, вручаючи їй білу троянду.

Багатство частунків, добірність закусок та страв і пильність, з якою обслуговували гостей, без сумніву, задовольнили б найвибагливіших. Належить з приємністю відмітити цей факт

Радіопередачі про Україну й українців

Лос-Анджелес, Каліфорнія. — Під час відвідин української громади в дні 24-28 січня 1980 р., представник радіо-сітки „Голос Америки“ Біл Велш перевів два інтерв'ю з пані Райсою Мороз та д-ром Володимиром Душником, які виступали на відзначенні 22-го січня в Лос-Анджелесі, Каліф. Темою інтерв'ю були відомості про глоблення українського народу комуністичною Москвою та американська закордонна політика відносно СРСР. Інтерв'ю з д-ром Душником було передане в середу, 13-го лютого, а два інтерв'ю п-ні Райси Мороз в четвер і п'ятницю, 14 і 15-го лютого ц.р.

Внизу є подані місцевості, назви станцій, число на радіо-апараті та час, в якому передачі будуть на слухати. Сітка „Голос Америки“ має 84 радіових станцій, але ми подаємо лише ті, які слухають більшість українців.

Los Angeles, Cal.	KISS 1150	12:30 PM
San Francisco, Cal.	KEST 1450	7:00 PM
Phoenix, Arizona	KHEP 1280	7:15 AM
Chicago, Ill.	WPRZ 1330	8:00 AM
Evanston, Ill.	WTAQ 1300	12:00 noon
Toledo, Ohio	WGOR 1520	8:45 AM
Portland, Oregon	KLIQ 1290	8:00 AM and 10:00 AM
Rochester, N. Y.	WWWG 1500	1:30 PM
Buffalo, N. Y.	WDCX 99.5 FM	8:45 AM
Hackensack, N. J.	WWDJ 970	9:30 AM and 6:00 PM
Detroit, Michigan	WMUZ 103.5 FM	7:15 AM
Philadelphia, Pa.	WVCH 740	4:15 PM
DuBois, Pa.	WDBA 107.3 FM	12:45 PM
Dallas, Texas	KVPT 91.7 FM	1:00 PM
Orlando, Florida	WTLN 1520	6:00 PM
Atlanta, Georgia	WRFG 89.3 FM	5:30 PM
Kansas City, Missouri	KCCV 1510	12:15 PM
Minneapolis, Minn.	KUXL 1570	8:30 AM and 9:45 AM

РІК РОДИНИ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

„Бо тепер мусітиме навчитися того, чого досі не робила: варити їжу, мити посуд, чистити мешкання — ну, й оплачувати високі кошти прожитку. Мати не згадала ані словом, що повдовівши, вона дуже важко працює і коштом здоров'я, дала доньці освіту, яка уможливила їй гарні заробітки. Не згадала,

бо „тепер такі часи, що діти не мають обов'язку турбуватися батьками“.

Ясно, що цього випадку не можна узагальнювати; зокрема в українських родинах, які спосні тісніше, є багато добрих, вдячних дітей. Та все ж таки варто пригадувати, чи плекастся тепер так звичайне людське почування, яким є вдячність? Чи справді „дітям усе від батьків належить?“ І чи може існувати родина любов без взаємної допомоги одних одним?

У році родини хочеться побачити любов, яка не була б тільки однобічною. Не тільки любов батьків до дітей, яка нерозлучно пов'язана з посвятою, але щоб сучасне покоління належно оцінило і те, що одержує від батьків.

І щоб не забувалася Четверта Божя заповідь: „Шануй батька й матір“... без тієї бо пошани справжню любов до батьків не може існувати.

Продовжується видавання серії

„Назвознаство“

Сан Франсіско (ОУПС). — На річних зборах Американського Назвознавчого Товариства в Оттаві й під фірмою „Ономастика“ видає далі за редакцією д-ра Рейбуна. На зборах у Сан Франсіско оприлюднено два чергові числа (55 і 56), що появилися в Оттаві в 1979 році та роздано відповідний проспект із списком усіх дотеперішніх випусків за роки 1951-1979 з зазначенням, котрі з них „як Юкреїніан“.

Кавлення в продовжуванні цієї серії, її перейняло Канадське Назвознавче Товариство в Оттаві й під фірмою „Ономастика“ видає далі за редакцією д-ра Рейбуна. На зборах у Сан Франсіско оприлюднено два чергові числа (55 і 56), що появилися в Оттаві в 1979 році та роздано відповідний проспект із списком усіх дотеперішніх випусків за роки 1951-1979 з зазначенням, котрі з них „як Юкреїніан“.

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 88-ОЇ РІЧНИЦІ НАРОДЖЕННЯ Блаженнішого Верховного Архієпископа — Голови Помісної Української Католицької Церкви

ЙОСИФА СЛІПОГО

в неділю, 17-го лютого 1980 року, о год. 10:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

ВІДСЛУЖИТЬСЯ

БЛАГОДАРСТВЕННА ЛІТУРГІЯ в наміренні СОЛЕНІЗАНТА

В 4-й год. по пол. в НОВІЙ АВДИТОРІЇ ШКОЛИ відбудеться

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

із словом препд. о. МИХАЙЛА ПЕРЕТЯТКА, ЧНІ, ХОРІВ ЦЕРКВИ та ШКОЛИ, солістично-прано МАРТИ КОКОЛЬСЬКОЇ-МУСІЙЧУК; з деклямацією виступлять НАДІЯ СВИТЛИЧНА, ДІТИ 3 та 4 класу школи та УЧНІ Школи Українознавства.

Диригент хорів — МИХАЙЛО ДОБОШ.
Фортепіановий супровід — ЛІДІЯ БУЛЬБА та МІРІАМ ХУДЬО — УМІ.
Молодь та Старше Громадянство Ньюарку й околиць шире запрошується.

ПЛАСТОВА СТАНЦІЯ в КЛІВЛЕНДІ, Огайо
ЗАПРОШУЄ НА

ТОРЖЕСТВЕННЕ ВІДЗНАЧЕННЯ СВОГО ЮВІЛЕЮ — 30-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ

що відбудеться

в суботу, 16-го лютого 1980 року, початок о год. 6-й веч.
в аудиторії школи св. Йосафата при 5720 State Rd., Parma, Ohio

Почесним гостем буде Начальний Пластун п. сен. д-р ЮРІЙ СТАРОСОПЬСЬКИЙ
В програмі — ватра з виступом всіх Пластових Укладів, висвітлення прозірок із фільмів життя Станції та гостина.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
138 Друга Агенія, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 15-го лютого 1980 року, о год. 7-й веч.

ВЕЧІР

в пошану оперного співака МИРОСЛАВА СКАЛИ-СТАРИЦЬКОГО

(В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ)

Доповідь виголосить д-р Ігор Соневицький

В мистецькій частині — оперні артілі виконані М. СТАРИЦЬКОГО в стереофонічному записі.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Фундація Українського Вільного Університету в ЗСА

повідомляє та запрошує всіх Вельмишановних Членів Фундації, Управу Відділів Фундації УВУ, Алюмінів і Прихильників УВУ на

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

що відбудуться

в неділю, 24 лютого 1980 р., о год. 3 по пол.
в залі Українського Конгресового Комітету Америки, 203 2nd Avenue, New York, N.Y.

В ПРОГРАМІ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Схвалення порядку нарад
4. Відчитання і прийняття протоколу
5. Звіти членів Крайової Управи
6. Звіти Представників Відділів
7. Звіт Контрольної Комісії
8. Запити і дискусія над звітами
9. Удільнення абсолютній уступуючій Управі
10. Вибір нової Управи
11. Обговорення і прийняття плану праці на 1980 рік
12. Різне і закриття

За Управу Фундації Українського Вільного Університету:

Д-р Петро Гой, в.р. (голова)

Д-р Дмитро Боднарчук, в.р. (писар)

КАРПАТСЬКИЙ
ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ
ТОРОНТО
власнотворе

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ

ЗА ПЕРШІСТЬ УСЦА-у
(Української Спортової Центральної Америки й Канади)
та за мандрівну чашу в пам'ять

Д-ра МИРОСЛАВА ОРЛОВСЬКОГО
в дні 23-го і 24-го лютого 1980 року

на Song Mt., Tully, N.Y.

NWY No. 81, Exit 14, 15 хвилин на південь від Сиракуз.

СУБОТА, 23-го ЛЮТОГО 1980 р.

Год. 8:30 — Видача чисел, в опісля кругобіг і великий кру-
тобіг. Чоловіки, жінки, сеньйори, юнаки і юначки
(14-18), хлопці й дівчата (9-14).

Год. 7-ма веч. — БЕНКЕТ, роздача нагород у Голідей Інн.

НЕДІЛЯ, 24-го ЛЮТОГО 1980 р.

Год. 9-та — Збірка до плоского бігу.

Згопшення змагань (через спортивні товариства), з оплатою
\$10.00 висипати не пізніше, як до 20-го лютого, на адре-
су: INOR CHUMA, 29 Bedford Dr., Islington, Ontario,
Canada, M9A 4G5.
Приміщення заповняти індивідуально у Holiday Inn,
Syracuse - Downtown, 701 E. Genesee Street, Syracuse,
N.Y. 13210. Exit 18 off I-81. (315) 474-7251.

ПЛАСТПРИЯТ в ГАРТФОРДІ, Конн.

власнотворе

ПЛАСТОВУ ЗАБАВУ

в суботу, дня 16-го лютого 1980 року
від 9-2 ночі

в залі Українського Народного Дому
в Гартфорді, Конн.

Оркестра „Амор“

СТРИЙ ВЕЧІРНІЙ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ

„САМОПОМІЧ“ в Джерзі Сіті, Н. Дж.

відбудуться

дня 24-го лютого 1980 року
в малій залі

Українського Народного Дому
90-96 Fleet Street, Jersey City, N.J.

Початок в год. 3:00 по полудні

Запрошуємо усіх Членів нашої Кредитової
Кооперативи до участі в Загальних
Зборах.

ДИРЕКЦІЯ

SELF RELIANCE (J.C.)

Federal Credit Union

558 Summit Avenue • Jersey City, N.J. 07306

НОВИНКИ З УКРАЇНСЬКОГО ГАРВАРДУ

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — Президент Гарвардського університету, д-р Дерек К. Бок, просив Голову Екзекутиву ФКУ в листі з дня 14-го грудня ц. р. передати різдвяне вітання п-ні Емілії Стефурак, визначний меценат ФКУ в Чикаго, Іл. і одночасно висловити якнайкращі сентименти побажання від університету всім жертводавцям ФКУ.

Минулого року встановлено спеціальний стипендійний фонд ім. д-ра Василя (покійного) й Емілії Стефураків в Гарварді для студентів, які спеціалізуються в українських дисциплінах.

Переведені в осінньому (1979 р.) семестрі сесії спеціального українського семінара, присвячені розгляду багатьох проблем Галичини в часі між двома світовими війнами збагатили наукових дослідників новими матеріалами. Про стан справ в Галичині того часу доповідала О. Пришак, Ф. Сисин, Г. Грабович, Валентин Мороз, П. Магочий, Б. Романенчук, М. Лебедь, Іван Кедрин-Рудницький, О. Мотиль, Е. Касинець. Учасни-

ками семінара, беручи участь в дискусіях, були аспіранти, наукові співробітники УНІГУ, науковці-спеціалісти польських і жидівських студій, як теж Н. Світлична і П. Вінс. На одній із сесій були присутні гості з Канади: професор історії в Манітобському університеті — о. д-р Олександр Баран і голова Славистичного відділу того ж університету — літературознавець, проф. Ярослав Розумний.

У другій половині 1979 року УНІГУ відвідала низка визначних особистостей наукового світу: професор з Японії, делегатація з Пекіну — Китай, голова історичного департаменту в університеті Замбії, польські історики, перекладачка й журналістка Віра Річ з Лондону — Велика Британія, науковці з Ізраїлю. З відвідувачами обговорено плани тісної наукової співпраці.

Заходять теж до Інституту українці з різних стейтів Америки при нагоді їхнього перебування в Бостоні. Звітали до УНІГУ: д-р Полотнянка з Каліфорнії, д-р М. Самбірський з Чикаго, мис-

Видання УНІГУ здобувають собі чимраз ширше зацікавлення в міжнародних наукових колах. Обширніші згадки про ті публікації з'являються в: „Американ Гісторікал Рев'ю“, „Славик Рев'ю“, „Наша етнічна Етніка“, „Славик енд Іст Юропіан Рев'ю“.

Визначні меценати ФКУ Неонія і д-р Євген Стецькові (пожертвували на фонд українських студій в Гарварді понад 6 тисяч доларів) передклали англійськомовний журнал „Український УНІГУ“ — „Гарвард Юкреник Статіс“ для Понтифікального Наукового Інституту в Римі.

У довіднику про Східно-європейські матеріали в бібліотеках Гарвардського університету, його впорядник — П. Р. Джозефсон присвятив весь третій розділ українці. Крім того в інших частинах цієї публікації є часті згадки про українські книжкові надбання.

Бібліотекар УНІГУ Е. Касинець, одержав стипендію для дослідної праці в книгозбірні бібліотеки Ньюберрі в Чикаго. Ця бібліотека є однією з важливіших в Америці, бо її збірка рідкісних книжок та манускриптів є пребагато та різноманітна. Е. Касинець перебуватиме в Чикаго кілька тижнів, уже на початку 1980 року.

Недавно появились прихильні рецензії на монографію П. Р. Магочого — „Формування національної ідентичності: Підкарпатська Русь, 1848-1948“ в Українському Правословному Слові та вільностранному журналі УБСоюзу „Форум“. Та наукова праця викликала широкий відгомін. Появилось понад 30 рецензій в журналах Америки, Канади, Еспанії, Італії, Франції, Люксембургу, Англії та Ізраїлю. Перший наклад цієї книги (1,200 примірників) вичерпаний. У квітні ц. р. „Гарвард Юніверситі Прес“ видав другий її наклад.

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІАТУ...

(Закінчення зі стор. 1)

Президія Секретаріату СКВУ звертається до української спільноти переслати пожертви в поодинокі країнах на устійнені допомогові організації, а не поодиноким особам, як це мало місце в минулому. Тісправи вже сурегульовані в ЗСА, де збирає ЗУАДК, а в Канаді — Суспільна Служба. Бажаємо оминуть конфлікт інтересів, щоб матеріально однаково були трактовані всі дисиденти.

У внутрішніх справах вирішили:

1. Запланувати, підготувати і перевести травневий збіркову акцію. Це є традиційна в кожному році збірка фондів на працю СКВУ.
2. Підготувати чергову пленарну сесію Секретаріату СКВУ на першу половину червня 1980 року в Торонто.
3. До кінця лютого ц. р. опрацювати план реорганізації бюро СКВУ в Нью-Йорку.
4. Відбути чергове засідання Комісії „Фундації СКВУ“, створеної Українською Кооперативною Радою, Братськими Союзом, Лігою Українських Шадниць та Об'єднанням Українських Купців і Промисловців. Таку Комісію покликано до життя на економічних нарадах, які відбулися в Чикаго 3-го листопада 1979 року. Вирішено вислати копії листів д-ра М. Ценка до членів Комісії „Мільйонної Фундації СКВУ“.
5. Схвалено вислати окрему подяку п. І. Борухові з Едмонтону, Канада, який перший зложив пожертву в сумі 20,000.00 дол. на Фундацію СКВУ.
6. Визнати Комітет в обороні Юрія Шухевича, створений при Союзі Українських Організацій в Австралії, координаційним Комітетом цієї акції в цілому вільному світі.

6. Звернутися із закликом до української громади відзначити 30-ліття смерті головного командира УПА ген. Тараса Чупринки-Шухевича.

7. Вислати складовим організаціям СКВУ, як також пресі та радіопередавачам, копії звернення Ради у Справах Культури проти лінгводикусовської влади в Україні з проханням про підтримку в тій акції.

8. Інж. В. Безхлібник, реферувати наспілу кореспонденцію, перелісати листи від частини складових організацій СКВУ про конфлікт інтересів у виконанні обов'язків президента СКВУ п. М. Плав'юка. Президія схвалила такий текст відповіді тим організаціям, що вислали листи в тій справі: „Президія СКВУ на своєму засіданні 2-го лютого 1980 року розглянула Вашого листа, в якому Ви висловили свій погляд проти виконання паном Миколою Плав'юком обов'язків президента СКВУ з огляду на вибір його головою політичної організації, і зробила рішення, беручи під увагу всі факти, що немає ніякого конфлікту інтересів, який вимагав би його уступлення з посту президента СКВУ“.

9. Президія Секретаріату СКВУ заслухала інформації Блаженнішого Митрополита Мстислава про деякі події в житті Українських Церков, які вимагають належної уваги цілої нашої організованої громади та виміни думок про ті справи між провадними Українських Церков. Рішено, що президент СКВУ поробить старання для відбуття конференції в тій справі у Вінніпегу, в якій візьмуть участь ієрархи наших Церков.

По вичерпанні наміченої денної програми наради закінчено о 6:30 вечорі.

Відбувся 12-ий...

(Закінчення зі стор. 1)

кої Організації, від дисидента Валентина Мороза.

Усні привіти зложили: д-р Вожаківський — Український Визвольний Фронт, ЗСА та Організація Оборони Чотирьох Свобід України; інж. Качор — 2-ий відділ ООЧСУ; д-р Ярослав Падох — Наукове Товариство ім. Шевченка; мгр Осип Рожка — Центральна Управа СУМА та осередок СУМА в Нью-Йорку; Євгенія Кузьмович — Крайова Управа СУМА в Америці; Роксолана Стойко — Союз Українських Студентських Товариств Америки; мгр Іван Кобаса — Товариство Українських Бібліотекарів; Л. Пришляк — Центральна „Провидіння“; Микола Грицькован — Організація Оборони Лемківщини та Товариство Вояків УПА; Віталій Лехтер — Асоціація Дітяв Української Культури.

Протокол з попереднього Крайового З'їзду був відчитаний і затверджений одностайно. Комісія перевірки протоколу складалася з осіб: В. Потаненко, М. Галатин, А. Прятка. Були вибрані чотири комісії: а) мандатно-верифікаційна — О. Харук, М. Галатин, Х. Іванів, б) номінаційна — С. Грицькован, Р. Василькевич, Р. Говшовський, в) резолюційна — А. Прятка, І. Зварич, г) статутова — І. Зварич, А. Прятка, д-р А. Лозинський.

Уступаючи діловиті читали свої звіти в такому порядку: референт преси — М. Мамай; референт фінансів — Х. Герула; заступник голови на захід — Р. Василькевич; заступник голови на схід — С. Грицькован; ексекутивний заступник голови — О. Дацьків; голова Крайової управи — А. Прятка. Після запитів і короткої дискусії перша сесія закінчилася.

Друга сесія почалася палелем на тему: „Батько і Син: Роман Шухевич і Юрій Шухевич“, боротьба батька та участь сина в сучасному русі спротиву на Україні. В панелі брали участь: І. Зварич, А. Прятка і М. Грицькован.

Після цього звітували комісії: мандатно-верифікаційна, що подала до відомки, що на З'їзді присутніх 31 делегат та 11 гостей; статутна комісія, що перевела дві контролі праці Крайової управи; відбуло п'ять засідань Крайової управи та вислано п'ять об'єзників.

Далі відбувся вибір нового проводу Крайової управи ТУСМ у ЗСА. До управи ввійшли: А. Прятка — голова; Оксана Ярема — заступник голови на схід; Ірка Фаріон — заступник голови на захід; Роман Говшовський — секретар; Христи Іванів — референт фінансів; Ігор Зварич — референт зовнішніх акцій; Роман Зварич — ідеологічний референт; Віра Чума, Віктор Потаненко, Славомир Нестор — вільні члени; Оксана Дацьків (гол.), Христи Герула Роман Василькевич — контрольна комісія; Стефа Грицькован (гол.), Ігор Яворський, Марта Мамай — товариський суд. Цим закінчилася третя сесія нарад.

Четверта сесія відбулася після вечері і була започаткована словом новообраного голови А. Прятки. Далі були відчитані резолюції, які приготувала резолюційна комісія.

Після відчитання резолюцій відбулася мистецька частина та висвітлення фільм про продукції п. М. Кулиничка про Конгрес СКВУ в 1978 році.

ХІІ Крайовий З'їзд закінчився відпівданням українського національного гімну. Після закриття відбулася товариська забава під звуки оркестри „Водограй“.

Технічною підготовкою ХІІ Крайового З'їзду ТУСМ-у у ЗСА займався Осередок Діяльності ТУСМ-у з Нью-Йорку.

Ялинка Надбужанців у Воррен

27-го січня в Домі Українського Культурного Центру у Воррен, Мічиген, відбулася зустріч-Ялинка, яку підготував Мічигенський комітет Надбужанців. Ціль свята — з нагоди Різдвяних свят у приналежній гурті гурті згадати минулі роки, прожиті в Україні; пригадати собі одні одних і піднести себе на дусі у спільній праці, а саме: в запланованому виданні регіонального збірника Надбужанців Земель.

Зустріч відкрила голова Ірена Іванівська, різдвяний спомен прочитала письменниця М. Ласовська-Крук, а деклямація — Нана Захарій, Юрко і Андрій Гайдеки. Інформацію про влати на збірник подав інж. Василь Тхір.

Мічигенський комітет надбужанців заснувався 18-го жовтня 1978 року і з того часу відбув чотири засідання.

М. Лас. Крук

КУРАТОРІЯ ФОНДУ

ДЛЯ ВИДАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ

БОГДАНА КРАВЦЕВА

ПРИЙМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВУ НА ВИДАННЯ ТРЬОХ ТОМІВ ПОЕТИЧНОЇ І ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ

БОГДАНА КРАВЦЕВА

ПЕРШІЙ ТОМ — повна збірка поетичної творчості — вже появився.
ДРУГІЙ ТОМ — наукові і літературознавчі праці — буде готовий наприкінці квітня, 1980 року.
ТРЕТІЙ ТОМ — вже зредагований і буде виданий до друку у 1980 році

Ціна	У передплаті	Повні
За всі ТРИ ТОМИ	\$35.00	\$45.00

За поодинокі ТОМИ:		
I TOM (поезія)	\$12.00	\$15.00
II TOM (Наукові і літературознавчі праці)	\$12.00	\$15.00
III TOM	\$12.00	\$15.00

Замовляють:
Всі три ТОМИ — \$35.00
ПЕРШІЙ ТОМ — \$15.00
ДРУГІЙ ТОМ — \$12.00
ТРЕТІЙ ТОМ — \$12.00

МОЯ ПОЖЕРТВА НА ВИДАННЯ ТВОРІВ — \$
Залучую чеком суму — \$
Ім'я і прізвище —
Адреса —

Чек виставляти на: В. KRAWCIV PUBLISHING FUND
Замовлення, передплату і пожертви вислати:
В. KRAWCIV PUBLISHING FUND
c/o Ула М. Діахук
Українська Асоціація
30 Montgomery Street, 3rd Floor
Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1980-81

Стипендії будуть присані Стипендіальною Комісією УНСО-у студентам визначних університетів і коледжів, які є членами УНСО-у щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСО-у, слід вносити до 31-го березня 1980 року, на адресу:

Ukrainian National Association

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впаштовує

П'ЯТНАДЦЯТИ

КРАЙОВІ КРУГОЛІНІ

ЗМАГАННЯ

в суботу і неділю,

24-го і 25-го травня 1980 року

в Лятроб, Па.

Гарантовані нагороди для жінок і чоловіків.
Для чоловіків — 1-ша нагорода \$500.00; 2-га — \$300.00.
Для жінок — 1-ша нагорода \$200.00; 2-га — \$100.00.

ЗМАГАННЯ
Мусить бути членом Українського Народного Союзу.
Правила турніру за ABC and WIBC Moral Sanction.
Lincoln Lane, Route 30, East, Latrobe, Pa. 15650
(412) 539-1991

ДАБЛІ і СІНГЛІ — 24-го травня,
ДРУЖИНСЬКІ ЗМАГАННЯ — в неділю, 25-го травня 1980 року.

НАГОРОДИ І БЕНКЕТ

Неділя, 25 травня 1980 р., год. 7:30 веч.

Derry Ukrainian Society

315 Dorothy Street, Derry, Pa. 15627

- Нагороди будуть роздані під час бенкету.
- 16.00 дол. від особи —
- Обід — перекуски — забава.
- Зголосуватися прошу завчасу.
- Речення зголосень до 1-го травня 1980 року.
- Запрошується до участі всіх членів в ЗСА і Канаді.
- Аплікації можна одержати у секретаріаті всіх Відділів.

BOWLERS HEADQUARTERS: Sheraton Inn, Route 30, East, 100 Sheraton Drive, Greensburg, Pa. 15601 (412) 836-6060

За детальнішими інформаціями прошу писати до:
Helen B. Olek, National Bowling Tournament Committee, 7644 W. Rosedale Ave., Chicago, Ill. 60631 (312) 631-4625.

Andrew Krinock, 15th Tournament Chairman, 927 Main Street, Latrobe, Pa. 15650, (412) 539-7792

Betty Mrozinski, 15th Tournament Secretary, 209 Shade Street, Derry, Pa. 15627 (412) 694-8054

Ukrainian National Association, P.O. Box 76, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 (201) 451-2200

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філадельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 24 лютого 1980 р., о год. 2 по пол. в залі Дому Округи у Філадельфії, Па. при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участі в зборах є запрошені всі Відділові урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430 і 479.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів.
3. Вибір Номінаційної Комісії.
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів.
5. Звіт устаткованій Управі і Контрольній Комісії
6. Дискусія над звітами.
7. Удільнення абсолютній устаткованій Управі.
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1980 рік
9. Доповідь д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
10. Запити до представника Екзекутиву
11. Схвалення плану праці на 1980 рік.
12. Річні справи і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний президент УНС

о. протопресвітер Степан Біляк, головний контролер УНС

д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС

Іван Одежинський, головний радний УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Петро Тарнавський, голова

Іван Данківський, касир

мгр Василь Коліно, секретар

HOLLAND AMERICA

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впаштовує

7-ДЕННУ ПОДОРОЖ

МОРЕМ — КРУЗ до НАССАВ

КОРАБЛЕМ

ss ROTTERDAM

в суботу, 24-го травня 1980 — суботи, 31-го травня 1980 р.

Візд з Нью Йорку

• Щиро запрошується членів УНСО-у і їх родини взяти участь у цій казковій, відпружувачій подорожі та тиждень відпочити на морі, де буде втішати надзвичайною обслугою та теплою голландською ввічливістю. Також буде 2-денна зупинка в Нассав, де закупи є розкішно, а романтичний острів, дає Вам услуги — свої гарні піскові пляжі, риболовля на глибокім морі, гольф, теніс, райський острів з чарівним казино до гри і вечірніми розвагами.

• Цей 38,000 тоновий корабель, має 11 повністю охолоджуваних пасажирських покладів. Це дає Вам величезний ряд можливостей для Вашої приємності і комфорту — просторі кабіни, спортивні поклади, 2 басейни, кін. 3 рази денно обильний і смачний харч, різноманітні програми з виступом професійних сил, 2 оркестри до танку, казино до гри, дискотека і багато більше.

• Ця надзвичайна вакація подорож є впаштована спеціально для наших членів УНСО-у і своїх родин.

• Ідьте з нами — будете вдоволені! Зустрінете союзних приятелів та поробите нові знайомства!

• Будете робити, що Вам подобається у власному дозвіллі. Надзвичайно проведете час!

• Речення зголосень до 15-го ЛЮТОГО 1980 р.

• За докладними інформаціями телефонуйте або пишть сьогодні до нашого провідника тури.

ANDREW KEYBIDA

19 Rutgers Street

Maplewood, N.J. 07040

Tel.: (201) 762-2827

ss Rotterdam

ВІДПІШЛИ ВІД НАС

РОМАН ПОПАДИНЕЦЬ, член УНС Відд. 388 Т-ва Соки в Клівленді, помер 7 грудня 1979 р. на 52-му році життя. Нар. 1927 р. в селі Павлива, пов. Стиніслав; членом УНС став у 1964 р. Залишив у смутку, в Україні, батька Василя, матір Софію, три сестри: Олену, Параску і Марію та брата Степана, тут в Клівленді, родича Михайла Мельничука з родиною. Похорон відбувся 11 грудня 1979 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Парижі.

Вічна Ному Пам'ять! Володимир Стригун, секретар

ЕВА СУХАР ЛУЦЬКА, членка УНС Відд. 218 Т-ва Соки в Кампбеллі, Огайо, померла 18 грудня 1979 р. на 81-му р. життя. Нар. 1898 р. в Польщі; членом УНС став у 1925 р. Залишив у смутку родину. Похорон відбувся 21 грудня 1979 р. в Фок Ріджі у Вест Салем Тп. Мерсер, Па.

Вічна їй Пам'ять! Секретар

АНТІН ЗАХАРЧУК, член УНСО-у Відд. 372 Ім. Івана Франка у Плейфільді, Н. Дж., помер 24-го грудня 1979 р. на 77-му р. життя. Нар. 1903 р. в Житомирі, Україна; членом УНС став у 1952 р. Залишив у смутку сина і доньку та 6 внука. Похорон відбувся 29 грудня 1979 р. на правосл. цвинтарі у С. Ванд Брук.

Вічна Ному Пам'ять! Н. Ярема, секретар

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 17-ГО ЛЮТОГО 1980 Р.